

Ανθή Τσιγούκη

INNER ROOM

(Έργο σε τρεις χρόνους)

2018

Η Ανθή Τσιρούκη γεννήθηκε το 1983 στην Αθήνα. Μεγάλωσε στη Λάρισα. Σπούδασε Πληροφορική (Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης), συνέχισε τις σπουδές της στο Μεταπτυχιακό «Ψηφιακή Επεξεργασία Εικόνων και Ήχου» (Α. Π. Θ.), στην Υποκριτική (Α. Δ. Σ. Σύγχρονο Θέατρο Βασίλης Διαμαντόπουλος) και στη Σκηνοθεσία (Σχολή Κινηματογράφου & Τηλεόρασης Λ. Σταυράκου). Έχει εργασθεί στο θέατρο και στον κινηματογράφο.

Τηλέφωνο επικοινωνίας : 6944354320

E-mail : atsirouk@gmail.com

Το έργο αυτό διατίθεται ελεύθερα για ανάγνωση και αναπαραγωγή για μη εμπορική χρήση υπό τον όρο της αναφοράς του ονόματος της συγγραφέως. Για κάθε μεταποίηση, άμεση ή έμμεση κερδοσκοπική ή μη κερδοσκοπική χρήση, απαιτείται συναίνεση της συγγραφέως.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο Πέτρος ζει σε ένα σπίτι με τρία σαλόνια. Το πρώτο σαλόνι είναι το παρελθόν, το δεύτερο το παρόν και το τρίτο το μέλλον. Έχει χρόνια να πατήσει το πόδι του στο σαλόνι του παρόντος. Προτιμάει να περνάει τον χρόνο του στο μέλλον ή στο παρελθόν. Μέχρι που γνωρίζει την Ελένη και αναγκάζεται να επανέλθει στο παρόν.

Πρόσωπα : Πέτρος (35), Ελένη (32), Μάνα (32), Πατέρας (35), Μοντέλο 1, Μοντέλο 2, Φίλος 1, Φίλος 2, Βοηθητικοί.

Σκηνή 1

Ο Πέτρος στέκεται όρθιος στο μικρό χωλ έξω από το σαλόνι και δένει τα μανικετόκουμπά του. Τα μαλλιά του είναι κοντοκουρεμένα στην εντέλεια, σαν να βγήκε από κομμωτήριο. Φοράει καθημερινό κοστούμι και έχει περασμένη τη γραβάτα του γύρω από το λαιμό, λυμένη. Κοιτάζει την πόρτα και τραβάει προς τα κάτω ένα μεγάλο μοχλό που βρίσκεται δίπλα του.

Ακούγεται ένας δυνατός θόρυβος σαν γρανάζια που μετακινούνται. Ανάβει το φως του σαλονιού και βλέπουμε πως όλα τα έπιπλα είναι της δεκαετίας του 80. Ανοίγει την πόρτα και μπαίνει στο σαλόνι. Το σαλόνι έχει άλλη μια πόρτα που οδηγεί σε άλλα δωμάτια.

Πέτρος: Μάνα!

Η Μάνα του Πέτρου μπαίνει από την άλλη πόρτα κρατώντας ένα μπολ με δημητριακά. Φοράει ρούχα και γυαλιά της δεκαετίας του 80. Κοιτάζει τα μαλλιά του που δεν της αρέσουν αλλά δε λέει τίποτα. Αφήνει τα δημητριακά στο τραπέζι. Τον πλησιάζει και του χαϊδεύει το μάγουλο.

Μάνα: Περίμενε θα σου τη δέσω εγώ.

Πέτρος: Σοκολατούχο;

Μάνα: Πάντα. Να σου βάλω και λίγο κέικ;

Πέτρος: Βάλε, αλλά λίγο. Ο μπαμπάς;

Μάνα: Στο υπόγειο, κάτι μαστορεύει πάλι. Είπε πριν φύγεις να πας, κάτι σε θέλει.

Πέτρος: Τι έχω πει για τα άλλα δωμάτια;

Μάνα: Έλα βρε αγόρι μου, ένα λεπτό σε θέλει.

Πέτρος: Πόσες φορές πρέπει να σας το εξηγήσω γαμώτο; Δεν γίνεται!

Μάνα: Καλά καλά, μην αρχίζεις πάλι, ηρέμησε, θα τον φωνάξω.

Η Μάνα φεύγει από το σαλόνι και φωνάζει τον Πατέρα. Ο Πέτρος βγάζει το κινητό από την τσέπη του και τσεκάρει τα μηνύματα προσέχοντας να μην τον δουν. Κάθεται να φάει τα δημητριακά. Βάζει μια μεγάλη μπουκιά στο στόμα και τη φτύνει. Μπαίνει η Μάνα.

Πέτρος: Γαμώτο, σου έχω πει μην το ζεσταίνεις.

Μάνα: Για το λαιμό σου το έκανα βρε αγόρι μου, θα κρυώσεις πάλι.

Πέτρος: Γαμώ την τρέλα μου, πάρε την αηδία από δω.

Μάνα: Κάτσε θα σου φέρω άλλα.

Μπαίνει ο Πατέρας. Μοιάζει με τον Πέτρο σαν να είναι αδερφός του, αλλά τα μαλλιά του και τα ρούχα του είναι παλιομοδίτικα.

Πατέρας: Τι έγινε;

Μάνα: Έβαλα ζεστό γάλα.

Πατέρας: Χίλιες φορές σου το έχει πει.

Μάνα: Πάω, πάω να το αλλάξω.

Η Μάνα φεύγει από το δωμάτιο για να αλλάξει τα δημητριακά. Οι δύο άντρες κάθονται στο τραπέζι.

Πατέρας: Αγόρι μου, μην εκνευρίζεσαι. Από αγάπη το κάνει.

Πέτρος: Μμμ, ναι.

Πατέρας: Το ξέρεις πως είμαστε πολύ περήφανοι για σένα, και οι δύο. Είσαι ένας πολύ έξυπνος άντρας, με μια καλή δουλειά, πετυχημένος.

Η Μάνα επιστρέφει με ένα δίσκο γεμάτο χυμούς, τوست, δημητριακά, μαρμελάδες, σοκολατούχο γάλα.

Μάνα: Έφερα να φας ό,τι θέλεις. Συγνώμη βρε αγόρι μου.

Πέτρος: Καλά.

Ο Πέτρος πέρφτει με τα μούτρα στο φαγητό και οι γονείς του τον κοιτάζουν στα μάτια για να δουν αν είναι αρκετά ευχαριστημένος.

Πέτρος: Εσείς δε θα φάτε;

Μάνα: Ναι ναι, φυσικά!

Τρώνε όλοι μαζί. Είναι σαν τηλεοπτική διαφήμιση. Φαίνονται υπερβολικοί στις κινήσεις και στις εκφράσεις τους, σαν ψεύτικοι. Υπερβολικά χαμογελαστοί.

Πέτρος: Να σας πω ένα ανέκδοτο;

Μάνα: Και βέβαια! Τα λες τόσο πετυχημένα!

Πέτρος: Ένας ηλικιωμένος πλησιάζει την ταμία μιας τράπεζας και λέει:

«Θέλω ν' ανοίξω ένα γαμημένο λογαριασμό»

«Συγνώμη κύριε; Τι είπατε;»

«Έναν κωλολογαριασμό θέλω ν' ανοίξω μωρή κάργια»

Μάνα: Χαχαχα

Η Μάνα γελάει δυνατά. Ο Πατέρας της κάνει νόημα να σταματήσει.

Πέτρος: «Συγνώμη αλλά δεν είμαι υποχρεωμένη ν' ακούω τέτοια γλώσσα, κύριε», είπε η ταμίας, απομακρύνθηκε από το ταμείο και πήγε στο διευθυντή της. Του εξήγησε την κατάσταση κι εκείνος πλησίασε τον ηλικιωμένο κύριο που περίμενε στο ταμείο.
«Τι συνέβη με την υπάλληλό μας κύριε; Τι της είπατε;»
«Είπα ότι κέρδισα 500.000.000 στο γαμημένο το κωλολαχείο, και θέλω, γαμώ την τρέλα μου, ν' ανοίξω έναν κωλολογαριασμό στην ηλίθια τράπεζά σας, γαμώ το μπελά μου, γαμώ!»
Και ο Διευθυντής:
«Και αυτή η πουτάνια σας τυραννάει; Χίλια συγνώμη, Κύριε».

Οι γονείς ξεσπούν σε γέλια με όλη τους την ψυχή, σαν να άκουσαν το πιο αστείο ανέκδοτο του κόσμου. Η Μάνα του σηκώνεται και τον παίρνει αγκαλιά.

Μάνα: Αχ, καρδιά μου, έχεις τόσο χιούμορ. Όλα τα καταφέρνεις τόσο τέλεια.

Πέτρος: Καλά, άσε με τώρα.

Τον φιλάει στο μέτωπο. Ο Πέτρος βαριέται. Της παίρνει τα χέρια, αλλά αυτή τον σφίγγει.

Πέτρος: Άσε με λέμε, θα αργήσω στη δουλειά.

Μάνα: Ναι, ναι χαρά μου, να πας να δουλέψεις. Μη μου κουραστείς πολύ. Ναι;

Πέτρος: Δεν εξαρτάται από μένα.

Πατέρας: Αν θέλεις να μιλήσω με το αφεντικό σου, να.. ξέρεις να σε προσέξει λίγο παραπάνω.

Πέτρος: Όχι, όχι, δε χρειάζεται. *(ειρωνικά)* Με προσέχει αρκετά.

Μάνα: Είμαι σίγουρη πως σε προσέχει, που θα βρει καλύτερο πωλητή; Πάρε και το κέικ. Σου έβαλα ένα σοκολατούχο γάλα μαζί.

Του δίνει μία παλιά χάρτινη σακούλα.

Μάνα: *(τρομαγμένη)* Α, παραλίγο να το ξεχάσω, τι να σου ετοιμάσω για το μεσημέρι. Θέλεις παστιτσιο;

Πέτρος: Όχι πάλι, κάτι άλλο, μπριζόλες.

Μάνα: Εντάξει αγάπη μου! Καλή δουλειά!

Πατέρας: Κάνε μας περήφανους!

Πέτρος: Γεια.

Στέκονται αγκαλιασμένοι και τον χαιρετάνε πάλι σαν να παίζουν σε διαφήμιση. Τους κοιτάζει βαριεστημένος και φεύγει. Τα φώτα κλείνουν.

Σκηνή 2

Ο Πέτρος στέκεται πάλι στο μικρό χωλ έξω από το σαλόνι. Φοράει το κοστούμι και έχει χαλαρή τη γραβάτα του. Είναι κουρασμένος και νευριασμένος. Κοιτάζει την πόρτα και τραβάει προς τα κάτω το μεγάλο μοχλό που βρίσκεται δίπλα του. Ακούγεται πάλι ο δυνατός θόρυβος. Το μετανιώνει και τραβάει ξανά το μοχλό, αυτή τη φορά προς τα πάνω.

Ακούγεται πάλι ο ίδιος θόρυβος. Ανάβει το φως και βλέπουμε ένα σαλόνι ολόιδιο με το προηγούμενο, αλλά με πολύ μίνιμαλ έπιπλα και ηλεκτρικές συσκευές από το μέλλον. Ανοίγει την πόρτα και μπαίνει στο σαλόνι.

Πέτρος: Το κωλόπαιδο.

Πετάει το σακάκι και τη γραβάτα του στον καναπέ. Σπρώχνει μια μεγάλη δερμάτινη πολυθρόνα προς το κέντρο του σαλονιού. Πηγαίνει στο *mini bar* και ανοίγει το ψυγείο. Είναι γεμάτο με σοκολατούχα γάλατα. Παίρνει ένα και το βάζει σε μια ειδική θήκη στην καρέκλα. Κάθεται και η καρέκλα φαίνεται να ενεργοποιείται. Στα μπράτσα της έχει κουμπιά. Μόλις ακουμπάει το κεφάλι του πίσω, βλέπει το παιχνίδι. Οι θεατές δε βλέπουν τίποτα, μόνο ακούνε.

Καρέκλα: Καλωσήρθες Πέτρο, έχεις 247 νέα αιτήματα φιλίας. Θα ήθελες να αναβαθμίσεις τη συνδρομή σου στο *faceweb*, ώστε να χωράει τους 50.000 φίλους σου;

Πέτρος: Ναι.

Καρέκλα: Αποδοχή αναβά- Τι θα ήθελες να παίζεις σημ- Επιλογή παράλληλου μασάζ;

Πέτρος: Ναι.

Καρέκλα: CC online 6 limited edition.

Πέτρος: Ναι! Αυτό θα μου φτιάξει τη διάθεση.

Ο Πέτρος επιλέγει το παιχνίδι. Ταυτόχρονα η καρέκλα ξεκινάει το μασάζ. Ακούγονται πυροβολισμοί και άνθρωποι που ουρλιάζουν και σκοτώνονται. Σκοτώνει με μίσος και δείχνει να το απολαμβάνει πολύ.

Πέτρος: Πάρτα, πάρτα ρε καργιόλη. Δε θα μου ξεφύγεις. Το ξέρεις. Το ξέρεις πως είμαι ο καλύτερος. Κανένας δεν μπορεί να με νικήσει. Πάρτα κι εσύ.

Συνεχίζει να βρίζει και να σκοτώνει μέχρι που ακούγεται το σταθερό τηλέφωνο να χτυπάει. Με το που σηκώνει το κεφάλι του, ο ήχος της καρέκλας και το παιχνίδι μπαίνουν σε παύση. Η φωνή του συνομιλητή ακούγεται σε όλο το δωμάτιο.

Φίλος 1: Γεια σου Πέτρο, όλα καλά;

Πέτρος: Καλά ρε φίλε, σπίτι, σκοτώνω το χρόνο μου, εσύ;

Φίλος 1: Δε θα κάνεις κανένα παρτάκι σήμερα;

Πέτρος: Μπα, είμαι λίγο κουρασμένος. Αύριο.

Φίλος 1: Σου βγάζουν το λάδι οι υπάλληλοί σου;

Πέτρος: Ξέρεις πως είναι αυτά.

Φίλος 1: Απόλυσε τους αν δε σου κάνουν, όλοι για σένα θέλουν να δουλέψουν, θα βρεις καλύτερους.

Πέτρος: Ναι, μωρέ, είναι που δένομαι με τους ανθρώπους.

Φίλος 1: Είσαι σπάνιος άνθρωπος.

Πέτρος: Ένας βασικά, ένας μου σπάει τα.. νεύρα, εντελώς μαλάκας.

Φίλος 1: Θέλεις μια συμβουλή; Διώξε όποιον είναι πάνω από 35, αρχίζει και παλιώνει, μπορείς να βρεις νεότερο μοντέλο με περισσότερη όρεξη για δουλειά.

Πέτρος: ...

Φίλος 1: Είσαι εκεί;

Πέτρος: Ναι, ναι σ'ακούω, απλά, παίζω το CC online 6.

Φίλος 1: Πότε το αγόρασες; Χθες βγήκε το limited edition.

Πέτρος: Έχω διασυνδέσεις.

Φίλος 1: Φυσικά κι έχεις. Είναι καλό;

Πέτρος: Ναι, αλλά πρέπει να σε κλείσω τώρα, έχω ένα hi score να φτάσω.

Φίλος 1: Ναι, οκ, αύριο τότε. Θα σου φέρω τα καλύτερα κομμάτια.

Πέτρος: Αυτός είσαι! Τα λέμε αύριο.

Μόλις ο Πέτρος ακουμπάει το κεφάλι του στην καρέκλα, το παιχνίδι ξαναρχίζει. Συνεχίζει να βρίζει και να σκοτώνει.

Καρέκλα: Συγχαρητήρια! Έχετε τη μεγαλύτερη βαθμολογία. Θέλετε να δείτε αναλυτικά τις βαθμολογίες του limited edition;

Κοιτάζει τις βαθμολογίες και πίνει το σοκολατούχο γάλα του. Συνεχίζει να παίζει μέχρι που τον παίρνει ο ύπνος.

Την επόμενη μέρα ξυπνάει στην καρέκλα. Κοιτάζει την ώρα στον τοίχο αλλά δεν καταλαβαίνει. Ψάχνει το κινητό του. Βλέπει την ώρα έντρομος.

Πέτρος: Όχι, ρε γαμώτο, όχι ρε. Θα με απολύσει.

Προσπαθεί να δέσει τη γραβάτα του αλλά δεν μπορεί. Φοράει το σακάκι του, στρώνει τα μαλλιά του και φεύγει βιαστικά. Τα φώτα κλείνουν.

Σκηνή 3

Ο Πέτρος είναι στο χωλ. Τραβάει το μοχλό προς τα πάνω. Ακούγεται ο ήχος από τα γρανάζια. Ανάβει το φως στο σαλόνι με τις προηγμένες συσκευές όπου γίνεται πάρτι. Όλοι είναι υπερβολικά καλοντυμένοι και κρατάνε ποτήρια με ποτά στα χέρια. Μόλις μπαίνει ο Πέτρος οι καλεσμένοι ενθουσιάζονται. Τον πλησιάζει ένας άντρας στην ίδια ηλικία και με ίδιο στυλ με τον Πέτρο (κούρεμα, ρούχα, παπούτσια).

Φίλος 1: Επιτέλους!

Πέτρος: Άργησα για να κάνω εμφάνιση.

Φίλος 1: Όπως πάντα.

Πέτρος: Πως πάει;

Φίλος 1: (Δείχνοντας προς τα μοντέλα) Πολύ καλά.

Πέτρος: Μπράβο!

Φίλος 1: Το ήξερα πως θα το εκτιμούσες.

Πέτρος: Ξεπέρασες τον εαυτό σου.

Φίλος 1: Τι γνώρισα σε μια επίδειξη.

Πέτρος: Τι επίδειξη;

Φίλος 1: Μόδας. Μοντέλα τα κορίτσια.

Πέτρος: Ηλικίες;

Φίλος 1: Λένε είκοσι τρία.

Πέτρος: Μικρότερες φαίνονται.

Φίλος 1: Μάλλον μικρότερες είναι.

Πέτρος: Δε θα ζητήσουμε ταυτότητες.

Οι άντρες ξεσπούν σε ψεύτικα (δθήθεν) γέλια.

Πέτρος: Θα τις γνωρίσω σε λίγο, χρειάζομαι ένα ποτό.

Φίλος 1: Να σου βάλω;

Πέτρος: Όχι.

Φίλος 1: Σίγουρα;

Πέτρος: Ναι, θα βάλω μόνος μου.

Ο Πέτρος πηγαίνει στο μίνι μπαρ, παίρνει ένα ποτήρι και βάζει ποτό. Τον πλησιάζει ένας ακόμα φίλος, με παρόμοιο κούρεμα και ντύσιμο.

Φίλος 2: Πέτρο!

Πέτρος: Πως είσαι φίλε;

Φίλος 2: Σε άριστη κατάσταση. Εσύ;

Πέτρος: Κι εγώ.

Φίλος 2: *(Σηκώνοντας το ποτήρι)* Στην υγειά σου!

Πέτρος: Εις υγείαν.

Φίλος 2: Στα καλύτερα πάρτι της πόλης!

Πέτρος: Σ' ευχαριστώ.

Φίλος 2: Πως πάει η εταιρεία;

Πέτρος: Σταθερά ανοδικά. Η δική σου;

Φίλος 2: Καλά, καλά.

Πέτρος: Δε σε βλέπω πολύ σίγουρο.

Φίλος 2: Είχαμε μία μικρή πτώση σε σχέση με τις προβλέψεις.

Πέτρος: Συμβαίνουν αυτά.

Φίλος 2: Σωστά.

Ο Πέτρος χαϊδεύει δήθεν ασυναίσθητα τη γραβάτα του.

Φίλος 2: Ωραία γραβάτα.

Πέτρος: “Golden Tie”.

Φίλος 2: Αλήθεια;

Πέτρος: Ειδική παραγγελία.

Φίλος 2: Απίστευτο.

Πέτρος: Θέλεις να την πιάσεις;

Φίλος 2: Μπορώ;

Πέτρος: Έχει πολύ ιδιαίτερη ύφανση.

Φίλος 2: *(Του πιάνει τη γραβάτα απαλά)* Κορυφή.

Πέτρος: Ε;

Φίλος 2: Φανταστική υφή.

Πέτρος: Είναι νέα τεχνολογία.

Φίλος 2: Πολύ μπροστά.

Ο Πέτρος κοιτάζει προς τα μοντέλα, ενώ ο Φίλος 2 δεν μπορεί να ξεκολλήσει το βλέμμα από τη γραβάτα του. Τα μοντέλα μιλάνε με το Φίλο 1 και γελάνε δυνατά.

Φίλος 2: Πάλι στις γκόμενες πηγες;

Πέτρος: *(Έχει αρχίσει να βαριέται)* Μμμ.

Φίλος 2: Δεν έχει καμία ελπίδα.

Πέτρος: *(Κοιτάζει τα μοντέλα)* Μμμ.

Φίλος 2: Είδες το σακάκι του;

Πέτρος: Το ίδιο φοράει πάντα.

Φίλος 2: Νομίζει πως δεν το καταλαβαίνουμε;

Πέτρος: Μάλλον.

Φίλος 2: Τραγικός τύπος.

Ο Πέτρος αφήνει τον Φίλο 1 να μιλάει και πλησιάζει τα μοντέλα. Και οι δύο ενθουσιάζονται, ο Φίλος 1 τις συστήνει.

Μοντέλο 1: Επιτέλους σας γνωρίζουμε.

Μοντέλο 2: Είναι μεγάλη μας χαρά.

Πέτρος: Και δική μου.

Φιλάει τα χέρια τους κι αυτές χαζογελάνε. Έχουν πέσει σχεδόν πάνω του.

Μοντέλο 1: Έχουμε ακούσει τόσα πολλά για εσάς.

Μοντέλο 2: Θέλαμε πολύ να σας γνωρίσουμε.

Πέτρος: Θα γνωριστούμε.

Φίλος 2: Τα κορίτσια είναι αδερφές.

Πέτρος: Ναι έ;

Φίλος 2: Μήπως να-

Πέτρος: Θέλεις να δοκιμάσεις το CC 6;

Φίλος 2: Τι;

Πέτρος: Το καινούργιο CC.

Φίλος 2: Α ναι, βέβαια.

Πέτρος: Ξέρεις τον κωδικό μου.

Ο Φίλος 2 πηγαίνει και κάθεται στην πολυθρόνα. Βάζει τον κωδικό της παιχνιδομηχανής. Ακούγονται χαμηλά οι εντολές.

Καρέκλα: Τι θα ήθελες να- Επιλογή παράλληλου μασάζ;

Φίλος 2: Ναι.

Καρέκλα: CC online 6 limited edition. Έναρξη.

Ακούγονται πυροβολισμοί και φωνές ανθρώπων που σκοτώνονται. Ο Πέτρος φλερτάρει με τα μοντέλα.

Πέτρος: Σας αρέσουν τα ανέκδοτα;

Μοντέλο 1: Ναι!

Μοντέλο 2: Πολύ!

Πέτρος: Ένας ηλικιωμένος πλησιάζει την ταμία μιας τράπεζας και λέει:
«Θέλω ν' ανοίξω ένα γαμημένο λογαριασμό»
«Συγνώμη κύριε; Τι είπατε;»
«Έναν κωλογαμημένο λογαριασμό θέλω ν' ανοίξω μωρή κάργια»

Τα μοντέλα γελάνε δυνατά, δεν μπορούν να σταματήσουν. Ο Πέτρος συνεχίζει.

Πέτρος: «Συγνώμη αλλά δεν είμαι υποχρεωμένη ν' ακούω τέτοια γλώσσα, κύριε», είπε η ταμίας, απομακρύνθηκε από το ταμείο και πήγε στο διευθυντή της. Του εξήγησε την κατάσταση κι εκείνος πλησίασε τον ηλικιωμένο κύριο που περίμενε στο ταμείο.
«Τι συνέβη με την υπάλληλό μας κύριε; Τι της είπατε;»
«Είπα ότι κέρδισα 500.000.000 στο γαμημένο το κωλολαχείο, και θέλω, γαμώ την τρέλα μου, ν' ανοίξω έναν κωλολογαριασμό στην ηλίθια τράπεζά σας, γαμώ το μπελά μου, γαμώ!»

Και ο Διευθυντής
«Και αυτή η πουτάνια σας τυραννάει; Χίλια συγνώμη, Κύριε».

Τα μοντέλα γελάνε ακόμα πιο δυνατά. Παράλληλα ακούγονται οι σκοτωμοί από το παιχνίδι.

Μοντέλο 1: Αχ, δεν μπορώ να πάρω ανάσα.

Μοντέλο 2: Τόσο αστείο.

Μοντέλο 1: Χαχαχα, κι αυτή η πουτάνια..

Μοντέλο 2: ..σας τυραννάει..

Μοντέλο 1: Εκπληκτικό!

Μοντέλο 2: Τα λέτε τόσο ωραία.

Πέτρος: Θέλετε να περάσουμε στον καναπέ;

Μοντέλο 1: Φυσικά!

Μοντέλο 2: Ναι!

Ο Πέτρος πιάνει από τη μέση τα μοντέλα και τα οδηγεί στον καναπέ. Κάθονται, τους παίρνει τα ποτά από τα χέρια και αρχίζει να τις φιλάει και να τις χουφτώνει. Αυτές ακολουθούν με μεγάλη ευκολία. Τους βλέπουμε να χουφτώνονται και να φιλιούνται για λίγο ενώ παράλληλα ακούμε κραυγές, αίματα, μαχαιρώματα από το παιχνίδι που γίνεται όλο και πιο ανατριχιαστικό.

Ο Πέτρος βαριέται και σταματάει. Αυτές συνεχίζουν να τον φιλάνε και να τον χαϊδεύουν, ενώ αυτός κοιτάζει γύρω του το πάρτι. Του ξεκουμπώνουν το πουκάμισο και το παντελόνι. Τις σταματάει.

Πέτρος: Εντάξει.

Μοντέλο 1: Τι;

Μοντέλο 2: Γιατί;

Πέτρος: *(Παίρνει τα χέρια τους από πάνω του)* Τίποτα, δεν έχω διάθεση.

Μοντέλο 1: Μα ακόμα δεν αρχίσαμε.

Μοντέλο 2: Κάναμε κάτι;

Πέτρος: Όχι, απλά δεν έχω διάθεση. Τελείωσε το πάρτι.

Όλοι σταματάνε αυτόματα (σαν ρομπότ) ό,τι κάνουν και φεύγουν. Ο Πέτρος βγάζει και πετάει τη γραβάτα, το σακάκι και τα παπούτσια του. Μένει με το βρακί. Πηγαίνει στο ψυγείο, παίρνει ένα σοκολατούχο γάλα, κάθεται στον καναπέ και το πίνει λίγο λίγο. Τα φώτα σβήνουν.

Σκηνή 4

Ο Πέτρος στο χωλ, κατεβάζει το μοχλό προς τα κάτω. Ακούγεται ο ήχος από τα γρανάζια. Ανάβει το φως στο σαλόνι με τα έπιπλα του '80. Οι γονείς του κάθονται και βλέπουν στην τηλεόραση τηλεπαιχνίδι. Ο Πέτρος μπαίνει. Τον υποδέχονται χαμογελαστοί.

Μάνα: Ήρθες αγόρι μου;

Πέτρος: Ναι.

Πατέρας: Πως πήγε η δουλειά;

Πέτρος: Τα ίδια.

Πατέρας: Τους έδειξες ποιος είσαι;

Πέτρος: Μμμμ.

Πατέρας: Μπράβο Γιε μου!

Μάνα: Να σου στρώσω, σου' φτιαξα παστίτσιο;

Πέτρος: Πάλι;

Πατέρας: Αφού είναι η σπεσιαλιτέ της.

Οι γονείς φιλιούνται πεταχτά. Ο Πέτρος τους κοιτάζει με αηδία.

Πέτρος: Καλά βάλε.

Ο Πέτρος κάθεται στον καναπέ με τον πατέρα του. Η Μάνα πετάγεται και μαζεύει τα βάζα από το τραπέζι. Φέρνει το παστίτσιο από την κουζίνα, στρώνει τραπεζομάντηλο, πιάτα, ποτήρια. Πολύ γρήγορα όλα είναι έτοιμα.

Μάνα: Ελάτε, έτοιμο το τραπέζι!

Πατέρας: Εμένα θα μου επιτρέψετε, έχω λίγη δουλίτσα στο υπόγειο.

Μάνα: Πάλι δε θα φας;

Πατέρας: Θα φάω μετά.

Μάνα: Θα κρυώσει.

Πατέρας: Θα το φάω κρύο.

Μάνα: Όπως θέλεις.

Ο Πατέρας φεύγει. Ο Πέτρος τρώει παστίτσιο χωρίς να μιλάει, η Μάνα του τον χαϊδεύει.

Μάνα: Εντάξει είσαι αγόρι μου; Καλά είσαι καμάρι μου;

Πέτρος: Μμμμ.

Μάνα: Θέλεις κάτι άλλο;

Πέτρος: Όχι.

Μάνα: Σίγουρα;

Πέτρος: Μμμμ

Το κινητό του Πέτρου χτυπάει. Η Μάνα του δε δίνει σημασία, σαν να μην το ακούει.

Πέτρος: Νερό;

Μάνα: Αμάν, νερό ξέχασα.

Τρέχει να φέρει το νερό. Ο Πέτρος σηκώνει το τηλέφωνο. Πετάγεται όρθιος κι ενώ μιλάει φέρνει βόλτες στο σαλόνι.

Πέτρος: Γεια... Καλά... Εσύ; Όχι, όχι, καθόλου, θα σε έπαιρνα κι εγώ...
Ναι, αύριο έρχεται η παραγγελία. Συνήθως κάνει πάνω από
βδομάδα, αλλά φρόντισα εγώ, ειδικά για σένα... Θέλεις... ; Τι;
Όχι ήθελα να σε ρωτήσω αν θέλεις να τη φέρω σπίτι σου; 49
ιντσών είναι βαριά πως θα την κουβαλήσεις μοναχούλα σου;...
Μην πληρώνεις μεταφορικά... Θα σου τη φέρω εγώ. Όχι, κανένα
πρόβλημα. Ναι, το μεσημέρι. Ωραία, αύριο. Ναι.. Ναι, ναι, γεια.

*Η Μάνα φέρνει την κανάτα με το νερό. Ο Πέτρος ξανακάθεται στο τραπέζι.
Πίνει νερό και τρώει.*

Μάνα: Όλα καλά αγόρι μου;

Πέτρος: Τέλεια.

Μάνα: Μπράβο καρδιά μου.

Πέτρος: Τελείωσα.

Μάνα: Πήγαινε να χαζέψεις στην τηλεόραση, θα τα μαζέψω εγώ.

*Η Μάνα μαζεύει το τραπέζι. Ο Πέτρος κάθεται στον καναπέ και την
παρακολουθεί ενώ αυτή κάνει πολύ γρήγορες κινήσεις. Τοποθετεί τα διακοσμητικά στο
τραπέζι και φεύγει προς τα μέσα δωμάτια.*

*Ο Πέτρος μένει στον καναπέ και χαζεύει στην τηλεόραση με τον ήχο
χαμηλωμένο. Μπαίνει ο Πατέρας, είναι λερωμένος με κοκκινοκαφέ χρώμα. Κάθεται
στον καναπέ στην ίδια στάση με τον Πέτρο.*

Πέτρος: Θα λερώσεις τον καναπέ.

Πατέρας: Πλύθηκα αλλά δε φεύγει.

Πέτρος: Κολλάει;

Πατέρας: Έχει ξεραθεί.

Πέτρος: Ναι, αν στεγνώσει...

Πατέρας: Πάει...

Πέτρος: Δεν ξεπλένεται.

Μένουν σιωπηλοί, παρακολουθούν τηλεόραση με τον ήχο χαμηλωμένο.

Πατέρας: Κανένα άλλο νέο;

Πέτρος: Τι νέο;

Πατέρας: Ξέρεις τώρα...

Πέτρος: Τι;

Πατέρας: Από την...

Πέτρος: Που τη θυμήθηκες;

Πατέρας: Δε μιλάτε;

Πέτρος: Πάει αυτή.

Πατέρας: Εντελώς;

Πέτρος: Έχει καιρό.

Πατέρας: Πολύ;

Πέτρος: Ουουου.

Πατέρας: Καλά... εσύ ξέρεις.

Πέτρος: Γνώρισα άλλη.

Πατέρας: Μπράβο αγόρι μου. Μπράβο!

Πέτρος: Την ψήνω ακόμα.

Πατέρας: Θα την καταφέρεις εσύ.

Πέτρος: Μμμ.

Πατέρας: Καλή;

Πέτρος: Καλή είναι.

Πατέρας: Εξωτερικά;

Πέτρος: Έχει ωραία μαλλιά.

Πατέρας: Δουλεύει;

Πέτρος: Ναι.

Πατέρας: Μμμ. Οικογένεια;

Πέτρος: Δεν ξέρω.

Πατέρας: Καλύτερα.

Ακούγεται χαμηλά από την τηλεόραση η εκπομπή. Οι παίχτες ψάχνουν μια λέξη που αρχίζει από Σ.

Πατέρας: Σπλάχνο!

Πέτρος: Ναι.

Πατέρας: Να μας τη φέρεις να τη γνωρίσουμε.

Πέτρος: Καλά θα δούμε.

Πατέρας: Ναι, δες το, εσύ ξέρεις.

Δυναμώνει ο ήχος της τηλεόρασης, ακούγεται με χαρά η λέξη Σπλάχνο, πανηγυρισμοί για τη λέξη και μουσική τέλους εκπομπής. Ο Πέτρος και ο Πατέρας μένουν χαμογελαστοί. Τα φώτα κλείνουν.

Σκηνή 5

Ο Πέτρος είναι στο χωλ, δε μετακινεί το μοχλό, που είναι στη μεσαία θέση. Ανοίγει την πόρτα και μπαίνει στο σαλόνι. Ανάβει το φως. Το σαλόνι φαίνεται παρατημένο. Έχει έναν παλιό, σκονισμένο καναπέ σκεπασμένο με τρύπιο ριχτάρι. Είναι μίζερο, με άσχημα λερωμένα διακοσμητικά, πολλά άδεια, πεταμένα μπουκαλάκια σοκολατούχο γάλα, κουτιά και σακούλες από *delivery*.

Βγάζει το σακάκι και το πουκάμισο, μένει με το (βρώμικο) φανελάκι και το παντελόνι. Φοράει πλαστικά γάντια, παίρνει μια μεγάλη μαύρη σακούλα και πετάει τα σκουπίδια. Καθαρίζει το σαλόνι. Πηγαίνει στα μέσα δωμάτια, επιστρέφει με μια σφουγγαρίστρα και πλένει με επιμονή το πάτωμα που έχει κοκκινοκαφέ λεκέδες. Κάθεται κουρασμένος στον καναπέ χωρίς να κάνει τίποτα.

Μετά από ώρα χτυπάει το κουδούνι του σπιτιού. Ετοιμάζεται γρήγορα. Φοράει το πουκάμισο και το σακάκι και ανοίγει την εξώπορτα. Εμφανίζεται με την Ελένη. Φοράει ένα παλτό και από κάτω ένα καθημερινό φόρεμα. Έχει τα μαλλιά της κάτω. Μπαίνουν στο σαλόνι, στέκονται όρθιοι μπροστά από τον καναπέ.

Πέτρος: Συ- ε συγνώμη για την ακαταστασία.

Ελένη: Μια χαρά είναι.

Πέτρος: Λείπω πολύ από το σπίτι...

Ελένη: Α ναι;

Πέτρος: Και μένει βρώμικο.

Ελένη: Είναι όμορφο πάντως.

Πέτρος: Κάθισε.

Ελένη: Μένεις καιρό;

Πέτρος: Είναι το πατρικό μου. Θέλεις κάτι να πεις;

Ελένη: Ε, λίγο νεράκι.

Πέτρος: Θέλεις κρασί ή κάποιο ποτό;

Ελένη: Α, ναι, κρασί καλύτερα.

Πέτρος: Πάω να σου βάλω.

Ο Πέτρος πηγαίνει στο μέσα δωμάτιο και επιστρέφει με δύο ποτήρια κρασί και ένα μπολ με ξηρούς καρπούς.

Ελένη: Σ' ευχαριστώ

Πέτρος: Στην υγεία σου.

Ελένη: Εις υγείαν.

Πίνουν και αποφεύγουν να κοιτάζονται.

Ελένη: Έχει κι άλλους ορόφους;

Πέτρος: Ναι, έχει πάνω τα δωμάτια και κάτω το υπόγειο.

Ελένη: Είναι μεγάλο!

Πέτρος: Καλό είναι, αλλά παλιό.

Ελένη: Και μένεις μόνος;

Πέτρος: Ναι.

Ελένη: Είναι ήσυχη γειτονιά.

Πέτρος: Πολύ.

Ελένη: Έχει ωραίο παρκέ.

Πέτρος: Έκανα πρόσφατα ανακαίνιση στο πάτωμα.

Ελένη: Α, ωραία.

Η Ελένη παίζει με τα μαλλιά της, κάτι που ερεθίζει πολύ τον Πέτρο. Κοιτάει επίμονα τα χέρια της που μπλέκονται στα μαλλιά της.

Πέτρος: Η τηλεόραση; Όλα εντάξει;

Ελένη: Ναι ναι! Είναι τέλεια.

Πέτρος: Είναι καλό μοντέλο, ξεπούλησε αμέσως στο μαγαζί.

Ελένη: Δουλεύεις καιρό εκεί;

Πέτρος: Ναι χρόνια. Ξεκίνησα προσωρινά αλλά...

Ελένη: Αυτό σημαίνει πως είσαι σταθερός άνθρωπος.

Πέτρος: Δεν ξέρω. Δεν κατάλαβα πως πέρασαν τα χρόνια.

Ελένη: Όταν δουλεύεις πολύ...

Πέτρος: Πότε πηγαίνω. Πότε φεύγω. Πότε είμαι εδώ.

Ελένη: ... έτσι είναι...

Πέτρος: Πότε δεν είμαι.

Ελένη: ...αν είσαι αφοσιωμένος.

Πέτρος: Ναι, μάλλον.

Το φως τρεμοπαίζει λίγο, αλλά δε δίνουν σημασία.

Ελένη: Είσαι καλός πωλητής.

Πέτρος: Ε, με τον καιρό έγινα.

Ελένη: Είσαι πολύ πειστικός.

Πέτρος: Ναι;

Ελένη: Και το πιο άχρηστο μπορείς να το πουλήσεις για χρήσιμο.

Πέτρος: Αν θέλεις να πουλήσεις κάτι πρέπει να βρεις τα θετικά του, αν δεν υπάρχουν φαντάσου τα. Αυτός είναι ο κανόνας στις πωλήσεις.

Ελένη: Ελπίζω η τηλεόραση να έχει θετικά.

Πέτρος: Η τηλεόραση δε χρειάζεται τίποτα, πουλάει από μόνη της.

Ελένη: Σωστά.

Πέτρος: Ποιος δεν έχει τηλεόραση σπίτι του.

Ελένη: 'Η δύο...

Πέτρος: Και τρεις μερικές φορές.

Γέλανε και η Ελένη κοιτάζει γύρω της.

Ελένη: Εσύ δεν έχεις;

Πέτρος: Ε, λείπω, δεν κάθομαι πολύ εδώ.

Ελένη: Λέω κι εγώ, τόσες έχεις στο μαγαζί.

Πέτρος: Ναι έχω έκπτωση σε όλα τα είδη.

Ελένη: Τι ωραία!

Πέτρος: Τριάντα τις εκατό.

Ελένη: Πωπω

Πέτρος: Ό,τι θέλεις...

Ελένη: Κάτι θα θελήσω.

Πέτρος: Τώρα που γνωριστήκαμε.

Τσουγκρίζουν πάλι τα ποτήρια. Η Ελένη κάθεσαι σταυροπόδι, κουνάει μηχανικά το πόδι. Μετά από λίγο ο Πέτρος κάνει την ίδια κίνηση.

Ελένη: Γι' αυτό είναι άδειο.

Πέτρος: Τι;

Ελένη: Το σαλόνι σου, δεν είναι καθόλου φορτωμένο.

Πέτρος: Α ναι, επειδή λείπω.

Ελένη: *(Γελώντας)* Φοβήθηκα πως σε κλέψανε.

Πέτρος: Όχι, έτσι είναι.

Ελένη: Πηγαίνεις ταξίδια;

Πέτρος: Ε ναι, πηγαίνω.

Ελένη: Τι ωραία!

Πέτρος: Ναι. Εσύ;

Ελένη: Τι;

Πέτρος: Πηγαίνεις ταξίδια;

Ελένη: Όχι πολύ, αλλά τα λατρεύω.

Πέτρος: Κρίμα.

Ελένη: Είναι δύσκολο με τη δουλειά.

Πέτρος: Ναι, είναι.

Ελένη: Αλλά είναι καλή δουλειά, δεν είναι πολύ κουραστική.

Πέτρος: Καλό είναι αυτό.

Ελένη: Έχω χρόνο για μένα.

Πέτρος: Ναι.

Ελένη: Έχουμε σταθερό πρόγραμμα, δεν κάνουμε υπερωρίες.

Πέτρος: Σπάνιο.

Ελένη: Και οι άδειες είναι καλές.

Το φως τρεμοπαίζει πιο έντονα.

Πέτρος: Συ-συγνώμη γι' αυτό.

Ελένη: Ποιο;

Πέτρος: Η λάμπα.

Ελένη: Τι;

Πέτρος: Τρεμοπαίζει η λάμπα.

Ελένη: Α, δεν το κατάλαβα.

Πέτρος: Σταμάτησε τώρα.

Ελένη: Α, γι' αυτό.

Πέτρος: Μάλλον χαλάει.

Ελένη: Ναι, θέλει αλλαγή.

Πέτρος: Δεν ξέρω αν έχω άλλη

Ελένη: Καλά αφού δεν έσβησε.

Πέτρος: Ναι, σωστά μερικές φορές τρεμοπαίζουν αλλά κρατάνε καιρό.

Ελένη: Αν δε σβήσει...

Πέτρος: Ναι, σταμάτησε τώρα.

Ελένη: Ούτε που το κατάλαβα. Αν δε μου το 'λεγες δηλαδή.

Πέτρος: Το ξανάκανε και πριν.

Ελένη: Α

Πέτρος: Ναι.

Μένουν αμίλητοι για λίγο, πίνουν κρασί.

Πέτρος: Θέλεις λίγο κρασί ακόμα;

Ελένη: Ναι.

Πέτρος: Κάτσε να φέρω το μπουκάλι.

Ελένη: Ναι, μην πηγαινοέρχεται.

Η Ελένη σηκώνεται και κάνει μια βόλτα στο σαλόνι. Περιεργάζεται τα ελάχιστα αντικείμενα. Περιπατάει αργά προς την κουζίνα. Όταν πλησιάζει, ο Πέτρος βγαίνει και μόλις τη βλέπει μπροστά του ταραάζεται.

Ελένη: Τι έπαθες;

Πέτρος: Όχι, ε δε-δεν περίμενα να σε δω όρθια.

Ελένη: Σε τρώμαξα.

Πέτρος: Ναι, ε, είναι και η κουζίνα χάλια και δε θέλω να-

Η Ελένη τον πλησιάζει και τον φιλάει. Φιλιούνται αδέξια. Ο Πέτρος παίρνει φόρα, την πηγαίνει προς το τραπέζι, αφήνει το κρασί και την ανεβάζει πάνω. Χαϊδεύει τα μαλλιά της. Αυτή τον σταματάει.

Ελένη: Συγνώμη, αλλά.

Πέτρος: Έγινε κάτι;

Ελένη: Όχι, όχι..

Πέτρος: Τότε;

Το φως τρεμοπαίζει πάλι, πολύ λίγο.

Πέτρος: Να το πάλι.

Ελένη: Απλά, δεν είμαι συνηθισμένη...

Πέτρος: Τι;

Ελένη: Τι;

Πέτρος: Το φως χάλασε πάλι για λίγο.

Ελένη: Α, δεν το κατάλαβα.

Πέτρος: Τι έλεγες;

Ελένη: Όχι, τίποτα. Μάλλον θα πρέπει να αγοράσεις λάμπα.

Πέτρος: Ναι. Συγνώμη, ήμουν λίγο απότομος.

Ελένη: Όχι, εντάξει... ναι λίγο.

Πέτρος: Τώρα βρήκε να χαλάσει;

Ελένη: (χαμογελώντας) Δεν πειράζει.

Πέτρος: Θέλεις να...;

Ο Πέτρος τη φιλάει πάλι έντονα και τη σφίγγει. Η Ελένη τον σταματάει. Μένει και μυρίζει τα μαλλιά της.

Ελένη: Ε, καλύτερα να...

Πέτρος: Τι;

Ελένη: Δουλεύω αύριο.

Πέτρος: Α

Ελένη: Καλύτερα να πηγαίνω.

Πέτρος: Από τώρα;

Ελένη: Είναι αργά.

Πέτρος: Α, δεν κατάλαβα πως πέρασε η ώρα.

Ελένη: Ναι, πέρασε.

Πέτρος: Λίγο μου φάνηκε.

Ελένη: Ωραία ήταν.

Η Ελένη φοράει το παλτό της.

Πέτρος: Να σε πάω έξω.

Ελένη: Σ' ευχαριστώ.

Την πηγαίνει μέχρι την πόρτα. Επιστρέφει και κάθεται στον καναπέ. Η λάμπα τρεμοπαίζει και σβήνει.

Σκηνή 6

Ο Πέτρος είναι ξαπλωμένος στον καναπέ με πιτζάμες, αγκαλιά με την Ελένη, που φοράει κι αυτή άνετα ρούχα. Είναι στο σαλόνι με τα λίγα αντικείμενα. Το σπίτι είναι ελαφρώς αλλαγμένο, λίγο πιο κατοικήσιμο, με γυναικείες πινελιές και καινούργια τηλεόραση. Ο Πέτρος έχει χώσει το κεφάλι του στα μαλλιά της Ελένης και τα μυρίζει, ενώ αυτή φτιάχνει τα νύχια της. Στην τηλεόραση παίζει ένα τηλεπαιχνίδι με χαμηλωμένο τον ήχο.

Ελένη: *(Χαμογελώντας)* Τι κάνεις;

Πέτρος: Τι κάνω;

Ελένη: Τρίβεις τη μύτη σου στα μαλλιά μου;

Πέτρος: Δεν την τρίβω, τα μυρίζω.

Ελένη: Γιατί;

Πέτρος: Γιατί μυρίζουν ωραία.

Ελένη: Σε πατάω πολύ;

Πέτρος: Όχι καθόλου, έλα πιο πάνω αν θες.

Ελένη: Δεν ακούγεται η καρδιά σου.

Πέτρος: Ναι, μου 'χεις κόψει το αίμα...

Ελένη: Σταμάτα.

Πέτρος: ...τόσο βαριά που είσαι.

Ελένη: Ωραία είναι.

Πέτρος: Μμμ

Η Ελένη κάνει ελαφρύ μασάζ στον Πέτρο.

Πέτρος: Αχ, συνέχισέ το αυτό.

Ελένη: Σου αρέσει;

Πέτρος: Μμμμ

Ελένη: Είσαι πιασμένος.

Πέτρος: Από το κουβάλημα.

Ελένη: Κουράστηκες;

Πέτρος: Πήγε καλά σήμερα.

Ελένη: Ναι;

Πέτρος: Έκανα μια πώληση, απίστευτη.

Ελένη: Τι;

Πέτρος: Ένα σύστημα συναγερμού που επικοινωνεί με πολλές συσκευές. Το έχουμε καιρό και κανένας δεν το έπαιρνε. Στην πραγματικότητα δεν είναι και πολύ χρήσιμο, αλλά τον έπεισα τον πελάτη.

Ελένη: Αλήθεια; Πως;

Πέτρος: Του είπα πως στο μέλλον όλοι θα έχουν τέτοιους συναγερμούς. Πως η εταιρεία βγάζει ηλεκτρικά κουδούνια και τηλέφωνα, κουδούνι, υπολογιστή, παιχνιδομηχανή και θα τα ρυθμίζει όλα αυτόματα. Βγάζει δηλαδή κάποια πράγματα η εταιρεία, αλλά δεν ξέρω αν θα επικοινωνούν. Το προχώρησα λίγο...

Ελένη: Απίστευτος είσαι.

Πέτρος: Μμμμ

Η Ελένη σταματάει το μασάζ.

Πέτρος: Τι; Αυτό ήταν;

Ελένη: Φτάνει για σήμερα.

Πέτρος: Αύριο πάλι;

Ελένη: Θα δούμε.

Φιλιούνται και ο Πέτρος κοιτάζει προς την τηλεόραση.

Ελένη: Δεν την κλείνεις;

Πέτρος: Μόλις την άνοιξα.

Ελένη: Είναι ανοιχτή εδώ και ώρες.

Πέτρος: Α, δεν τ-το πρόσεξα.

Ελένη: Εσύ την άνοιξες.

Πέτρος: Θα το έκανα αυτόματα, χωρίς να το καταλάβω.

Ελένη: Το παθαίνεις συχνά.

Πέτρος: Είμαι αφηρημένος.

Ελένη: Ναι, πολύ.

Πέτρος: Ε... θα σκέφτομαι τη δουλειά.

Ελένη: Ωραίο είναι αυτό.

Πέτρος: Που είμαι αφηρημένος;

Ελένη: Που σκέφτεσαι τη δουλειά σου.

Πέτρος: Α

Η Ελένη παίρνει από το τραπέζι μια κρέμα χειρών και τρίβει τα δάχτυλά της.

Πέτρος: Τι τα κάνεις τόση ώρα;

Ελένη: Τα μαλακώνω.

Πέτρος: Μαλακά είναι.

Ελένη: Πρέπει να μαλακώσω τις παρανυχίδες.

Πέτρος: Γιατί;

Ελένη: Για να τα κάνω όμορφα.

Πέτρος: Όμορφα είναι.

Ελένη: Λίγο πιο όμορφα. Θέλεις να φτιάξω και τα δικά σου;

Πέτρος: Όχι.

Ελένη: Θα σου κόψω τις παρανυχίδες και θα σου βάλω δυναμωτικό.

Πέτρος: Γιατί να το κάνεις αυτό;

Ελένη: Για να είναι περιποιημένα, τόσες χειραψίες δίνεις. Τα χέρια είναι ο καθρέφτης μας.

Πέτρος: Μια χαρά είναι τα χέρια μου.

Ελένη: Καλά είναι, χοντρά, αντρικά, αλλά θα είναι πιο καλύτερα.

Πέτρος: Δεν πειράζει.

Ελένη: Διάφανο είναι το δυναμωτικό.

Πέτρος: Άλλη φορά.

Ελένη: Καλά.

Πιάνει το χέρι του και το φιλάει. Γυρνάει και φιλιούνται. Ανασηκώνεται και φτιάχνει τα νύχια της. Μένουν για λίγο σιωπηλοί. Ο Πέτρος κάθεται στον καναπέ αφηρημένος, η Ελένη τον κοιτάζει.

Ελένη: Ωραία είναι.

Πέτρος: Που είμαι αφηρημένος;

Ελένη: Ε;

Πέτρος: Είναι ωραίο που είμαι αφηρημένος;

Ελένη: Ναι... ωραίο είναι... γενικά είναι ωραία, που είμαστε έτσι, μαζί, εδώ, τώρα.

Πέτρος: Μμμ.

Η Ελένη ανασηκώνεται και βάφει τα νύχια της στο τραπεζάκι του καναπέ.

Πέτρος: Μήπως να το έκανες κ-κάπου αλλού αυτό;

Ελένη: Μην ανησυχείς, τόσα χρόνια το κάνω, έχω μάθει να είμαι προσεκτική.

Ο Πέτρος σηκώνεται και ψάχνει στο μίνι μπαρ.

Ελένη: Τι;

Πέτρος: Τίποτα, κάτι ήθελα να...

Ελένη: Είσαι καλά;

Πέτρος: Ναι, καλά είμαι, καλά.

Ο Πέτρος επιστρέφει στον καναπέ, πιάνει το τηλεκοντρόλ και αλλάζει τα κανάλια γρήγορα.

Ελένη: Προλαβαίνεις και τα βλέπεις;

Πέτρος: Τι;

Ελένη: Έτσι που τα αλλάζεις προλαβαίνεις και βλέπεις τι έχει;

Πέτρος: Α, ναι.

Καθώς βάφει τα νύχια της με κόκκινο σκούρο μανό, κάνει μία αδέξια κίνηση και χύνεται στο πάτωμα.

Πέτρος: Ρε, Ελένη.

Ελένη: Συγνώμη

Πέτρος: Είναι και-καινούργιο το παρκέ.

Ελένη: Κατά λάθος.

Πέτρος: Στην τουαλέτα τα κάνουν αυτά.

Ελένη: Δεν ξέρω πως μου 'πεσε.

Πέτρος: Πάει το πάτωμα.

Ελένη: Φεύγει με ασετόν

Πέτρος: Αν στεγνώσει-

Ελένη: Όχι όχι, θα το προλάβω

Πέτρος: πάει..

Ελένη: Θα το καθαρίσω.

Πέτρος: ...δεν ξεπλένεται.

Ελένη: Δεν υπάρχει περίπτωση, με το ασετόν πάντα φεύγει.

Η Ελένη παίρνει το ασετόν και καθαρίζει το λεκέ, με έντονες κινήσεις. Πρώτα φαίνεται να απλώνεται αλλά τελικά φεύγει το περισσότερο.

Ελένη: Να 'το έφυγε.

Πέτρος: Έμεινε λίγο.

Ελένη: Ελάχιστα, ούτε που φαίνεται.

Πέτρος: Εγώ το βλέπω.

Συνεχίζει να το τρίβει με μανία. Τα μαλλιά της είναι κάτω και με την κίνηση ανακατεύονται. Ο Πέτρος κάθεται και την κοιτάζει που παλεύει στα τέσσερα να βγάλει το λεκέ.

Ελένη: Καλύτερα;

Πέτρος: Ναι.

Ελένη: Συγνώμη.

Πέτρος: Δεν πειράζει. Έλα εδώ.

Ελένη: Χάλασαν και τα νύχια.

Πέτρος: Δεν πειράζει, θα τα φτιάξεις.

Την παίρνει αγκαλιά και φιλιούνται στον καναπέ. Καθώς φιλιούνται ο Πέτρος της πιάνει τα μαλλιά και της τα τραβάει, πρώτα απαλά και όσο προχωράει τα τραβάει με περισσότερη δύναμη.

Ελένη: Όπα, όπα

Πέτρος: Τι;

Ελένη: Τα...

Πέτρος: Τι πάλι;

Ελένη: Μου τραβάς τα μαλλιά.

Πέτρος: Ναι, είναι...

Ελένη: Δεν είναι...

Πέτρος: Είναι ωραίο γι' αυτό...

Ελένη: Ναι, καταλαβαίνω πως σε φτιάχνει, αλλά τραβάς δυνατά.

Πέτρος: Καλά, θα τα τραβάω απαλά.

Ελένη: Όχι, δε μου αρέσει.

Πέτρος: Γιατί;

Ελένη: Με πονάς.

Πέτρος: Είσαι λίγο υπερβολική.

Ελένη: Δεν είμαι, με πονάς.

Πέτρος: Καλά, καλά ηρέμησε.

Ελένη: Ήρεμη είμαι. Τα τραβάς δυνατά.

Πέτρος: Οκ, το κατάλαβα.

Ελένη: Ωραία.

Πέτρος: Δεν τα ξανατραβάω.

Ο Πέτρος την πλησιάζει και τη φιλάει. Στην αρχή ανταποδίδει, αλλά μετά σταματάει.

Ελένη: Έχει τίποτα καλό η τηλεόραση;

Πέτρος: Δεν ξέρω.

Ελένη: Να δούμε καμία ταινία.

Πέτρος: Μμμ...

Ελένη: Κάτι θα'χει, για βάλε.

Ψάχνουν τα κανάλια. Η Ελένη ξαπλώνει στην αγκαλιά του, όπως στην αρχή της σκηνής. Τα φώτα σβήνουν.

Σκηνή 7

Ο Πέτρος είναι στο χωλ. Τραβάει το μοχλό προς τα πάνω. Ακούγεται ο ήχος από τα γρανάζια. Ανάβει το φως στο σαλόνι με τις προηγμένες συσκευές, όπου γίνεται πάλι πάρτι. Όλοι είναι πάλι υπερβολικά καλοντυμένοι και κρατάνε ποτήρια με ποτά στα χέρια.

Φίλος 1: Ε, μα που είσαι;

Πέτρος: Άρρησα για να κάνω εμφάνιση.

Φίλος 1: Όπως πάντα.

Πέτρος: Πως πάει;

Φίλος 1: Μια χαρά, εσύ;

Πέτρος: Καλά, καλά, λίγο ζαλισμένος από τη δουλειά.

Φίλος 1: Κάνε ένα διάλειμμα. Γιατί δεν πας διακοπές; Λένε πως αυτή η εποχή είναι η καλύτερη στο Μπαλί. Να πας, να σου κάνουν όλη μέρα μασάζ κάτω από τους κοκοφοίνικες. Να έχεις τη θάλασσα στα πόδια σου. Πήγε ένας συνάδερφος, αλλά ήταν με τη γυναίκα του. Θέλει να ξαναπάει με καλύτερη παρέα αυτή τη φορά... Δεν ξέρω αν με πιάνεις...

Πέτρος: Ε; Ναι, ναι. Χρειάζομαι ένα ποτό.

Φίλος 1: Να σου βάλω;

Πέτρος: Ναι ρε φίλε, βάλε μου, σ' ευχαριστώ.

Φίλος 1: Ναι, ρε κανένα πρόβλημα.

Ο Φίλος 1 πηγαίνει στο μίνι μπαρ και βάζει ποτό. Ο Φίλος 2 φιλιέται με μία από τις δύο αδερφές μοντέλα. Η άλλη είναι μόνη της. Ο Πέτρος την πλησιάζει.

Μοντέλο 1: Αχ ήρθατε;

Πέτρος: Στον πληθυντικό μου μιλάς;

Μοντέλο 1: Συγνώμη. Να φωνάξω την αδερφή μου;

Πέτρος: Δε χρειάζεται.

Μοντέλο 1: *(Χαμογελώντας)* Καλά.

Το Μοντέλο 1 κοιτάζει τη γραβάτα του Πέτρου.

Πέτρος: Θέλεις να πιάσεις τη γραβάτα μου;

Μοντέλο 1: Να, έμαθα πως είναι “Golden tie”.

Πέτρος: Αλήθεια είναι.

Μοντέλο 1: Μπορώ να την αγγίξω;

Πέτρος: Φυσικά.

Μοντέλο 1: Αχ, ευχαριστώ.

Ο Φίλος 1 του φέρνει το ποτό. Ο Πέτρος του κάνει νόημα να φύγει. Πίνει το ποτό του ενώ το Μοντέλο 1 χαϊδεύει τη γραβάτα του.

Πέτρος: Σου αρέσει;

Μοντέλο 1: Ναι, πολύ, είναι τόσοσο.

Πέτρος: Τι;

Μοντέλο 1: Τόσο απαλή και μοναδική.

Πέτρος: Έτσι, χαϊδεψέ την.

Μοντέλο 1: Μπορώ να την ακουμπήσω στο μάγουλό μου;

Πέτρος: Ναι

Ο Πέτρος πίνει το ποτό του μονορούφι, το Μοντέλο 1 τρίζει το μάγουλό της στη γραβάτα του.

Πέτρος: Λύσε τα μαλλιά σου.

Μοντέλο 1: Να τα αφήσω κάτω;

Πέτρος: Ναι.

Μοντέλο 1: Καλά είναι έτσι;

Πέτρος: Ναι.

Τη φιλάει έντονα και της τραβάει τα μαλλιά. Το Μοντέλο 1 δεν αντιδρά, συνεχίζει να τον φιλάει με πολύ πάθος.

Πέτρος: *(Ενώ φιλιούνται)* Δε σε ενοχλεί;

Μοντέλο 1: Τι να με ενοχλεί;

Πέτρος: Που σου τραβάω τα μαλλιά.

Μοντέλο 1: Καθόλου.

Πέτρος: Σου αρέσει;

Μοντέλο 1: Ναι.

Πέτρος: Σου αρέσει πολύ;

Μοντέλο 1: Ναι πολύ.

Πέτρος: Και τώρα;

Μοντέλο 1: Ναι, ναι.

Πέτρος: Σε τρελαίνει;

Μοντέλο 1: Ναι, με τρελαίνει.

Συνεχίζει να τη φιλάει, της τραβάει τα μαλλιά ακόμα πιο δυνατά, αλλά αυτή δε φαίνεται να το καταλαβαίνει καν. Ξενερώνει και σταματάει να τη φιλάει.

Πέτρος: Κάτσε, κάτσε, σταμάτα λίγο.

Μοντέλο 1: Ναι.

Πέτρος: Πήγαινε να μου βάλεις ένα ποτό.

Μοντέλο 1: Ναι, επιστρέφω αμέσως.

Το Μοντέλο 1 τρέχει να του βάλει ποτό. Ο Πέτρος έχει μείνει μόνος στον καναπέ και κοιτάζει το κενό, πιάνει τα αρχίδια του σαν να είναι μόνος του. Γύρω του το πάρτι συνεχίζεται κανονικά, ακούγονται γέλια και συζητήσεις. Το Μοντέλο 1 επιστρέφει με το ποτό.

Μοντέλο 1: Ορίστε.

Πέτρος: Ναι.

Ο Πέτρος πίνει το ποτό αργά ενώ το Μοντέλο 1 είναι δίπλα του και τον κοιτάζει περιμένοντας να συνεχίσουν.

Πέτρος: Περίμενέ με εδώ.

Μοντέλο 1: Ναι.

Σηκώνεται και πηγαίνει στην παιχνιδομηχανή. Κάθεται στην καρέκλα και παίζει.

Καρέκλα: Καλωσήρθες Πέτρο, έχεις- Αποδοχή αναβά- Τι θα ήθελες να παίζεις σημ- Επιλογή παράλληλου μασάζ;

Πέτρος: Όχι.

Καρέκλα: CC online 6 limited-.

Πέτρος: Ναι.

Ακούγονται πυροβολισμοί και άνθρωποι που ουρλιάζουν και σκοτώνονται. Ο Πέτρος σκοτώνει ανθρώπους αλλά η έκφρασή του είναι εντελώς απαθής. Πλησιάζει ο Φίλος 1.

Φίλος 1: Οπ, πάει αυτός... Πίσω σου... Μπράβο! Κι άλλος, έρχεται-

Πέτρος: Τους βλέπω.

Φίλος 1: Από πού βγήκε αυτός; Οοο, με τσεκούρι;

Πέτρος: Ναι.

Φίλος 1: Εγώ μόνο όπλα χρησιμοποιώ.

Πέτρος: Α, δεν ξέρεις τι χάνεις.

Φίλος 1: Να να κι άλλος.

Πέτρος: Τον είδα.

Φίλος 1: Πω, ρε φίλε είσαι πολύ καλός.

Πέτρος: Μμμ

Φίλος 1: Τους έχεις διαλύσει.

Πέτρος: Μμμμ

Φίλος 1: Πότε πρόλαβες να το μάθεις και παίζεις τόσο καλά;

Πέτρος: Σταμάτα.

Φίλος 1: Τι;

Πέτρος: Σταμάτα, μη μιλάς.

Φίλος 1: Να βοηθήσω-

Πέτρος: Να μη βοηθήσεις

Φίλος 1: Ναι, ναι εντάξει.

Ο Πέτρος έχει κολλήσει με το παιχνίδι, από πίσω του ακούγονται γέλια από το Μοντέλο 2 και το Φίλο 2.

Πέτρος: Πες τους να φύγουν.

Φίλος 1: Σε ποιους;

Πέτρος: Όλοι φύγετε όλοι.

Φίλος 1: Κι εγώ;

Πέτρος: Ναι κι εσύ. Ή μάλλον πες σε αυτήν εκεί να μείνει.

Φίλος 1: Ποια;

Πέτρος: Αυτή εκεί στον καναπέ να μείνει. Οι άλλοι έξω.

Φεύγουν όλοι. Το Μοντέλο 1 μένει στην ίδια στάση στον καναπέ για πολύ ώρα ενώ ο Πέτρος σφάζει κόσμο στο παιχνίδι. Ακούγονται οι σκοτωμοί αλλά αυτός είναι ανέκφραστος. Ακούγεται τηλέφωνο, το παιχνίδι σταματάει αυτόματα και ακούγεται ανοιχτή ακρόαση.

Ελένη: (Ανήσυχη) Που είσαι; Είσαι καλά;

Πέτρος: Ναι, καλά είμαι.

Ελένη: Που εξαφανίστηκες;

Πέτρος: Δεν εξαφανίστηκα.

Ελένη: (Μικρή παύση) Θα πηγαίναμε να αγοράσουμε κρεβάτι χθες, το θυμάσαι;

Πέτρος: Ωχ, ναι, το ξέχασα τελείως.

Ελένη: Σε ψάχνουν από τη δουλειά, σε βρήκανε;

Πέτρος: Και πήραν εσένα;

Ελένη: Στο σταθερό σου πήρανε, ήμουν σπίτι σου.

Πέτρος: Τι έκανες;

Ελένη: Ανησύχησα, σε έψαχνα, νόμιζα πως αρρώστησες, ή δεν ξέρω, διάφορα έβαλα με το μυαλό μου.

Πέτρος: Και πήγες σπίτι μου;

Ελένη: Ναι, εσύ μου έδωσες τα κλειδιά, θυμάσαι;

Πέτρος: Καλά, καλά.

Ελένη: Από τη δουλειά σε βρήκαν;

Πέτρος: Ναι, ναι.

Ελένη: Που είσαι τώρα;

Πέτρος: Εδώ, στη δουλειά είμαι.

Ελένη: Τέτοια ώρα;

Πέτρος: Έπρεπε να αναπληρώσω κάποιες ώρες.

Ελένη: Είσαι καλά; Σίγουρα;

Πέτρος: Ναι.

Ελένη: *(Μικρή παύση)* Οπότε δε θα βρεθούμε και σήμερα;

Πέτρος: Θα αργήσω.

Ελένη: Καλά.

Πέτρος: Θα βρεθούμε αύριο.

Ελένη: Οκ.

Πέτρος: Αύριο.

Ελένη: Εντάξει.

Πέτρος: Γεια σου.

Ελένη: Καληνύχτα.

Το τηλέφωνο κλείνει, ο Πέτρος κοιτάζει το Μοντέλο 1 που είναι στην ίδια στάση στον καναπέ. Την αφήνει εκεί, ξαναξεκινάει το παιχνίδι από εκεί που το άφησε. Ακούγονται πάλι οι ήχοι του παιχνιδιού (Πυροβολισμοί, σκοτωμοί κ.λ.π.). Τα φώτα κλείνουν.

Σκηνή 8

Ο Πέτρος χωρίς να κουνήσει το μοχλό μπαίνει στο Σαλόνι. Η Ελένη είναι εκεί, κάθεται μπροστά σε ένα τραπέζι στρωμένο με φαγητό και ένα κερί λιωμένο μέχρι κάτω.

Πέτρος: Εδώ είσαι;

Ελένη: Πες μου ότι μου κάνεις πλάκα.

Πέτρος: Γιατί;

Ελένη: Είσαι καλά;

Πέτρος: Καλά είμαι.

Ελένη: Γιατί άργησες;

Πέτρος: Πήγα από ένα φίλο...

Ελένη: Δεν έχεις φίλους Πέτρο.

Πέτρος: Τι λες;

Ελένη: Δεν έχεις φίλους.

Πέτρος: Έχω τόσους φίλους και συναδέλφους.

Ελένη: Δεν μπορώ να καταλάβω.

Πέτρος: Τι;

Ελένη: Είσαι σαν χαμένος πάλι.

Πέτρος: Τι λες;

Ελένη: Δεν μπορώ να σου μιλήσω όταν είσαι έτσι.

Πέτρος: Πως έτσι;

Ελένη: Δεν ξέρω, είσαι κάπως... αλλού.

Πέτρος: Εδώ είμαι τώρα, σε ακούω.

Ελένη: Μ' ακούς αλήθεια;

Πέτρος: Ναι, γιατί;

Ελένη: Γιατί δεν ακούς. Λες κι έχεις βουλωμένα αυτιά, δε φτάνει ο ήχος μέχρι μέσα.

Πέτρος: Είσαι καλά;

Ελένη: Εγώ αν είμαι καλά;

Πέτρος: Δείχνεις περιεργη.

Ελένη: Δε φτάνει ο ήχος ε;

Πέτρος: Ε;

Ελένη: Τίποτα άστο.

Πέτρος: Αλήθεια, είσαι καλά;

Ελένη: Όχι, έχω πει.

Πέτρος: Α, γι' αυτό.

Ελένη: Τι γι' αυτό;

Πέτρος: Φαίνεσαι κάπως.

Ελένη: Μια χαρά είμαι, πλάκα μου κάνεις; Με έχεις φέρει στα όριά μου και ξαφνικά επειδή ήπια λίγο για να σε αντέξω θα βγω εγώ η περιεργη.

Πέτρος: Όπα όπα, ηρέμησε.

Ελένη: Μη μου λες να ηρεμήσω. Σε περιμένω όλη μέρα, έχω κάνει τόσες ετοιμασίες... Σου έφτιαξα παστίτσιο που μου ζήτησες... ορίστε... κι εσύ είσαι χαμένος. Παίρνω παντού και δεν απαντάς, ούτε ένα μήνυμα πως θα αργήσεις. Δεν μπορώ άλλο... δε γίνεται. Δεν είναι δυνατόν να μπαίνεις τόσο ήρεμος στο σπίτι. Δεν είναι δυνατόν να το έχεις ξεχάσει εντελώς ότι θα τρώγαμε μαζί. Πως μπορεί κάθε βδομάδα να γίνεται το ίδιο και να μην αλλάζει; Είμαι εδώ, πάλι, πάλι σε περιμένω. (παύση) Είχα αρχίσει να εύχομαι πως κάτι έπαθες και δεν απαντάς όλη μέρα. Εκεί με έχεις φτάσει να εύχομαι να έχεις πάθει ατύχημα. Να σκέφτομαι πως προτιμώ να με πάρουν τηλέφωνο από το νοσοκομείο και να μου πουν πως σε έχουν εκεί. Με το πόδι σε γύφο, ή το κεφάλι

καλύτερα, ναι, το κεφάλι, ώστε όταν ξαναξεχάσεις πως υπάρχω - πως είμαι στο σπίτι σου, στο σαλόνι σου και περιμένω – να το ρίχνω σε αμνησία, σε προσωρινή αμνησία. Ωραία που θα ήταν ε; να πάθεις αμνησία. Το προτιμώ, ναι το προτιμώ... και μετά δε με πειράζει, ας μη μου απαντάς στο τηλέφωνο...

Πέτρος: Θέλεις να ξαπλώσεις;

Ελένη: Όχι, δε θέλω να ξαπλώσω.

Πέτρος: Καλά.

Ελένη: Θέλω να καταλάβω.

Πέτρος: Τι;

Ελένη: Τι παθαίνεις; Που χάνεσαι;

Πέτρος: Δεν παθαίνω τίποτα. Να σου πω ένα ανέκδοτο;

Ελένη: Τι; Τι λές;

Πέτρος: Ένας ηλικιωμένος πλησιάζει την ταμιά μιας τράπεζας και λέει:
«Θέλω ν' ανοίξω ένα γαμημένο λογα-

Ελένη: Πας καλά; Δε θέλω να ακούσω ανέκδοτο.

Ο Πέτρος πηγαίνει στο μίνι μπαρ και παίρνει ένα σοκολατούχο γάλα.

Πέτρος: «Θέλω ν' ανοίξω ένα γαμημένο λογαριασμό.»

Πίνει το γάλα γρήγορα και το φτύνει.

Πέτρος: Τι είναι αυτό;

Ελένη: Τι πίνεις;

Πέτρος: Έχει λήξει;

Ελένη: Που θες να ξέρω;

Πέτρος: Δεν τα πήρες εσύ αυτά;

Ελένη: Τι είναι;

Πέτρος: Σοκολατούχο γάλα.

Ελένη: Γιατί να πάρω σοκολατούχο γάλα;

Πέτρος: Γιατί μου αρέσει να πίνω.

Ελένη: Ποτέ δε σε έχω δει να πίνεις.

Πέτρος: Χθες ήπια, εδώ.

Ελένη: Έχουμε να βρεθούμε σχεδόν μία εβδομάδα.

Πέτρος: Αποκλείεται.

Ελένη: Δεν μπορώ.

Πέτρος: Χθες ήμασταν εδώ μαζί αγκαλιά και εγώ έπινα σοκολατούχο γάλα.

Ελένη: Ποτέ δεν έχεις πιει όσο είμαστε μαζί.

Πέτρος: Και πως το θυμάσαι;

Ελένη: Σιχαίνομαι το σοκολατούχο.

Πέτρος: Γιατί;

Ελένη: Γιατί είναι όλα τα ληγμένα γάλατα με ζάχαρη.

Πέτρος: Ποιος τα λέει αυτά;

Ελένη: Η μαμά μου το 'λεγε πάντα.

Πέτρος: Μπούρδες. Δηλαδή μικρή δεν έπινες;

Ελένη: Ποτέ.

Πέτρος: Κι αυτά πως βρέθηκαν εδώ;

Ελένη: Θα τα έχεις εκεί από πάντα.

Πέτρος: (Ηρεμα) Γαμώ το.

Ελένη: Τι;

Πέτρος: Ήθελα να πιω σοκολατούχο.

Ο Πέτρος βγάζει όλα τα γάλατα και κοιτάζει τις ημερομηνίες σχεδόν με μανία.

Ελένη: Είσαι άρρωστος.

Πέτρος: Μη μιλάς λίγο.

Ελένη: Τι;

Πέτρος: Με αποσυγκεντρώνεις, μη μιλάς.

Ελένη: Ρε πας καλά;

Πέτρος: Τι;

Η Ελένη τον πλησιάζει, παίρνει τα μπουκάλια και τα πετάει κάτω.

Πέτρος: Μη-μη το κάνεις αυτό.

Ελένη: Μπορείς να με δεις λίγο;

Πέτρος: Στα-σταμάτα.

Ελένη: Μπορείς να με ακούσεις τώρα;

Πέτρος: Σταμάτα, μη τα πετάς.

Ελένη: Με ακούς;

Πέτρος: Μπορεί κάποιος να μην έχει λήξει.

Ελένη: Με ακούς;

Πέτρος: Μη στο πάτωμα, είναι καινούργιο το παρκέ.

Ελένη: Ένα χρόνο τώρα είναι καινούργιο αυτό το παρκέ.

Η Ελένη συνεχίζει να πετάει τα γάλατα μέχρι που εξαντλείται και σταματάει. Το πάτωμα έχει γεμίσει με σοκολατούχο γάλα. Ο Πέτρος την πλησιάζει και την παίρνει αγκαλιά. Η Ελένη δεν αντιδρά, μένει στην αγκαλιά του.

Πέτρος: Νιώθεις καλύτερα τώρα;

Ελένη: Ναι, πολύ καλύτερα.

Πέτρος: Μπράβο.

Ελένη: Μμμμ

Πέτρος: Θέλεις να σου χαϊδέψω τα μαλλιά;

Ελένη: Ναι, θέλω.

Πέτρος: Απαλά θα σου τα χαϊδέψω.

Ελένη: Ναι, απαλά.

Έτσι όπως είναι αγκαλιασμένοι, ο Πέτρος της χαϊδεύει τα μαλλιά, η Ελένη δείχνει να της αρέσει. Της μουρμουρίζει χαμηλόφωνα ένα τραγούδι στο αυτί (Golden brown – The Stranglers) ενώ κοιτάζει προς το σοκολατούχο γάλα που έχει χυθεί στο πάτωμα.

Πέτρος: Golden brown texture like sun
Lays me down with my might she runs
Throughout the night
No need to fight
Never a frown with golden brown

Golden brown finer temptress
Through the ages she's heading west
From far away
Stays for a day

Never a frown with golden brown
Never a frown
With golden brown

Never a frown
With golden brown

Κοιτάζουν και οι δύο το γάλα που έχει χυθεί.

Πέτρος: Κολλάει;

Ελένη: Έχει ξεραθεί.

Πέτρος: Ναι, αν στεγνώσει...

Ελένη: Πάει...

Πέτρος: Δεν ξεπλένεται.

Μένουν αγκαλιασμένοι, σιγομουρμουράνε τη μελωδία του τραγουδιού. Τα φώτα κλείνουν.

Σκηνή 9

Ο Πέτρος στο χωλ, κατεβάζει το μοχλό προς τα κάτω. Ακούγεται ο ήχος από τα γρανάζια. Ανάβει το φως στο σαλόνι με τα έπιπλα του '80. Η Μάνα του Πέτρου είναι στα τέσσερα και σφουγγαρίζει το πάτωμα με ένα πανάκι. Η τηλεόραση παίζει πάλι τηλεπαιχνίδι.

Μάνα: Ήρθες καρδιά μου;

Πέτρος: Γιατί σφουγγαρίζεις έτσι;

Μάνα: Πως;

Πέτρος: Γιατί δεν παίρνεις μια σφουγγαρίστρα;

Μάνα: Ααα, έχει γεμίσει ο πατέρας σου τον τόπο και δε φεύγουν με σφουγγαρίστρα, μόνο έτσι θα καθαρίσει καλά. Θέλει καλό τρίψιμο και πολύ καθαριστικό.

Πέτρος: Που είναι ο πατέρας;

Μάνα: Κάτω στο υπόγειο. Θα πας να τον δεις;

Πέτρος: Μην αρχίζεις πάλι.

Μάνα: Γιατί αγόρι μου;

Πέτρος: Δεν πηγαίνω κάτω. Τέλος. Φέρε μου λίγο γάλα.

Μάνα: Αμέσως γλυκέ μου. Θέλεις να σου φτιάξω κάτι να φας;

Πέτρος: Δεν πεινάω.

Η Μάνα τρέχει να φέρει το σοκολατούχο γάλα. Ο Πέτρος κοιτάζει τους λεκέδες στο πάτωμα. Η Μάνα βγαίνει τρέχοντας με ένα ποτήρι σοκολατούχο γάλα στο χέρι και του το δίνει. Στο άλλο της χέρι κρατάει κάτι τυλιγμένο.

Μάνα: Να σου φτιάξω μπριζόλες που σου αρέσουν; Έφερε ο Πατέρας σου φρεσκοτάτες, υπέροχες. Κοίτα.

Ανοίγει το χαρτί με το οποίο είναι τυλιγμένες και του δείχνει τις μπριζόλες που κολυμπάνε μες στο αίμα. Ενώ μιλάει τις πασπατεύει.

Πέτρος: Όχι δε θέλω.

Μάνα: Κοίτα πόσο φρέσκες είναι, σχεδόν ωμές τρώγονται, τόσο καλές είναι. Να τις ρίξω σε ένα τηγάνι; Δύο λεπτά από τη μία, δύο από την άλλη και είναι έτοιμες!

Πέτρος: Δεν πεινάω.

Παίρνει το γάλα και κάθεται στον καναπέ. Κοιτάζει προς την τηλεόραση με το χαμηλωμένο ήχο. Η Μάνα πηγαίνει τις μπριζόλες στην κουζίνα. Επιστρέφει και συνεχίζει το σφουγγάρισμα με τον ίδιο τρόπο.

Μάνα: Δυνάμωσε λίγο να ακούμε.

Πέτρος: Δε θέλω, μου αρέσει έτσι.

Μάνα: Τι σου αρέσει βρε αγόρι μου αφού δεν ακούγεται τίποτα.

Πέτρος: Μάνα σφουγγάρισε εκεί κι άσε με.

Μάνα: Καλά αγόρι μου.

Τρίβει το πάτωμα, σταματάει και φέρνει μια σφουγγαρίστρα. Συνεχίζει με τη σφουγγαρίστρα. Ο Πέτρος δεν την έχει δει, τελειώνει το γάλα.

Πέτρος: Φέρε μου κι άλλο γάλα.

Μάνα: Ναι.

Πηγαίνει στην κουζίνα και του φέρνει λευκό γάλα. Ο Πέτρος το κοιτάζει με πολλά νεύρα.

Πέτρος: Τι είναι αυτό;

Μάνα: Γάλα.

Πέτρος: Να το πεις εσύ αυτό.

Μάνα: Δε θέλω γάλα.

Πέτρος: Να το πεις είπα.

Μάνα: Καλά.

Η Μάνα πίνει με δυσκολία το γάλα.

Πέτρος: Όλο. Και μετά θα μου φέρεις σοκολατούχο γάλα, όπως το πίνω, στον καναπέ. Εκεί που βλέπω τηλεόραση με τον ήχο χαμηλωμένο.

Ο Πέτρος κάθεται στον καναπέ και η Μάνα πηγαίνει στην κουζίνα. Είναι σαν χαμένη. Μπαίνει ο Πατέρας, είναι γεμάτος με κοκκινοκαφέ χρώμα.

Πέτρος: Τι έπαθε η μάνα;

Πατέρας: Μην ανησυχείς, είναι λίγο αφηρημένη τελευταία.

Πέτρος: Ό,τι να' ναι κάνει.

Πατέρας: Θα συνέλθει, μην ανησυχείς.

Πέτρος: Μην καθίσεις έτσι.

Πατέρας: Γιατί τι έχω;

Πέτρος: Είσαι γεμάτος αίματα.

Πατέρας: Δεν είναι αίματα αγόρι μου, δεν είναι τίποτα, βγαίνει.

Πέτρος: Αίματα είναι.

Πατέρας: Δεν είναι αίματα αγόρι μου, τι έχεις πάθει.

Πέτρος: Δεν ξέρω, δεν, ίσως από τις μπριζόλες.

Πατέρας: Θέλεις μπριζόλες;

Πέτρος: Όχι μου τις έδειχνε πριν η μάνα.

Πατέρας: Είναι υπέροχες, φρεσκοτάτες, εγώ τις έκοψα.

Πέτρος: Τι;

Πατέρας: Εγώ τις έκοψα. Να τις φας δεν ξέρεις τι χάνεις.

Πέτρος: Τι εννοείς; Που τις έκοψες; Πως;

Πατέρας: Κάτω στο υπόγειο. Είναι πολύ νόστιμες. Βάλε λίγο ήχο.

Πέτρος: Δε θέλω ήχο, το θέλω χαμηλωμένο. Έτσι μου αρέσει.

Πατέρας: Τι σου αρέσει αφού δεν ακούγεται τίποτα.

Πέτρος: Θέλω να συζητήσουμε, γι' αυτό θέλω τον ήχο χαμηλωμένο.

Πατέρας: Μα θα χάσουμε το παιχνίδι.

Πέτρος: Θα το βάλουμε μετά, αφού συζητήσουμε.

Πατέρας: Μετά θα έχει τελειώσει.

Πέτρος: Δε θα τελειώσει.

Πατέρας: Θα τελειώσει, μετά θα είναι αργά, θα τελειώσει το παιχνίδι.

Πέτρος: Τι σιατά; Τι έπαθες τώρα ρε πατέρα;

Ο Πατέρας πάει να πάρει το τηλεκοντρόλ. Ο Πέτρος δεν το αφήνει. Ο Πατέρας του κάνει μια απειλητική κίνηση και του το παίρνει. Ανοίγει τον ήχο. Ακούγεται το τηλεπαιχνίδι.

Παρουσιαστής: Η κατηγορία είναι μαγειρική. Ψάχνουμε μια λέξη από Ω.
Γύρισε τον τροχό.

Πατέρας: Ωμός

Πέτρος: Τι; Τι είναι αυτό;

Παρουσιαστής: Ωμός!

Η Μάνα βγαίνει από την κουζίνα και στρώνει τραπέζι.

Πέτρος: Αφού είπαμε πως δε θα φάμε.

Πατέρας: Θα φάμε, πως δε θα φάμε.

Μάνα: Ναι, σας ετοίμασα τις μπριζόλες.

Πάει στην κουζίνα να φέρει τα πιάτα.

Πέτρος: Δεν μπορώ, φεύγω.

Πατέρας: Κάτσε που θα πας; Πάνω στο καλύτερο;

Η Μάνα βγαίνει από την κουζίνα με δυο μεγάλα πιάτα στα χέρια. Μέσα στα πιάτα είναι οι μπριζόλες εντελώς ωμές, κολουμπάνε στο αίμα.

Μάνα: Φρεσκότατες είναι, μοσχοβολάνε.

Ο Πέτρος κοιτάζει για να δει την αντίδραση του πατέρα του. Αλλά φαίνεται ευτυχισμένος με το φαγητό.

Πέτρος: Φεύγω, φεύγω.

Πατέρας: Υπέροχες είναι.

Παρουσιαστής: Γύρισε τον τροχό, παίζεις για μία τηλεόραση Τιβέκο. Ψάχνουμε δύο λέξεις από Σ και Γ.

Πατέρας: Σοκολατούχο Γάλα.

Παρουσιαστής: Σωστά! Σοκολατούχο Γάλα.

Ο Πατέρας σηκώνει το πιάτο και πίνει το αίμα.

Πέτρος: Τι κάνεις;

Πατέρας: Μμμ, φρεσκοτάτο. Πιες αφού σου αρέσει.

Πέτρος: Τι μου αρέσει;

Πατέρας: Το σοκολατούχο γάλα. Τις έχει μαγειρέψει με σοκολατούχο γάλα.

Πέτρος: Δεν είναι γάλα αυτό.

Πατέρας: Τι έχεις πάθει παιδί μου; Φυσικά και είναι γάλα. Δοκίμασε.

Πέτρος: Δεν μπορεί. Αφού το βλέπω.

Πατέρας: Αν δε δοκιμάσεις πως το ξέρεις;

Ο Πέτρος πλησιάζει και κοιτάει το πιάτο από κοντά.

Πατέρας: Δοκίμασε.

Βάζει το δάχτυλό του μέσα στο ζουμί και το δοκιμάζει.

Πατέρας: Είδες;

Πέτρος: Ναι, σοκολατούχο γάλα είναι.

Πατέρας: Νόστιμο ε;

Πέτρος: Μμμμ, πολύ.

Ο Πέτρος βάζει πάλι το δάχτυλό του μέσα στο ζουμί και δοκιμάζει. Παίρνει ένα κουτάλι και πίνει. Τα φώτα σβήνουν. Ακούγεται από την τηλεόραση ο Παρουσιαστής.

Παρουσιαστής: Γύρισε τον τροχό άλλη μια φορά. Έχεις μια τελευταία ευκαιρία να βρεις τη λέξη που ψάχνουμε και να μείνεις στο παιχνίδι.
Αρχίζει από Α...

Σκηνή 10

Η Ελένη με τον Πέτρο κάθονται στον καναπέ αφηρημένοι, με τον ήχο της τηλεόρασης χαμηλωμένο και ελάχιστα φώτα. Το σπίτι φαίνεται ανακατωμένο, δε μοιάζει με κάποιο από τα 3 σαλόνια, είναι μάλλον συνδυασμός.

Πέτρος: Γιατί;

Ελένη: Γιατί δε θέλω.

Πέτρος: Τι θα πει δε θέλω;

Ελένη: Δε θέλω και δε θα το κάνω.

Πέτρος: Καλά.

Ελένη: Ωραία.

Μένουν για λίγο αμίλητοι κοιτάζοντας την τηλεόραση.

Πέτρος: Να σου πω ένα ανέκδοτο;

Ελένη: Βλέπουμε τηλεόραση τώρα.

Πέτρος: Θα προτιμούσα να μη μιλάς καθόλου... (Παύση) Δεν απαντάς;

Μένουν για λίγο αμίλητοι κοιτάζοντας την τηλεόραση.

Πέτρος: Θα σφουγγαρίσεις;

Ελένη: Όχι.

Πέτρος: Γιατί;

Ελένη: Γιατί να σφουγγαρίσω;

Πέτρος: Γιατί είναι χάλια το πάτωμα.

Ελένη: Μια χαρά είναι το πάτωμα, καινούργιο πάτωμα.

Πέτρος: Έχει γεμίσει, είναι βρώμικο δεν το βλέπεις;

Ελένη: Όχι.

Μένουν για λίγο αμίλητοι κοιτάζοντας την τηλεόραση.

Πέτρος: Ένας ηλικιωμένος πλησιάζει την ταμία μιας τράπεζας και λέει:

«Θέλω ν' ανοίξω ένα γαμημένο λογαριασμό»

«Συγνώμη κύριε; Τι είπατε;»

«Έναν κωλογαμημένο λογαριασμό θέλω ν' ανοίξω μωρή
καργιόλα»

*Ο Πέτρος σταματάει για να δει την αντίδραση της Ελένης. Η Ελένη είναι
εντελώς ανέκφραστη. Ο Πέτρος συνεχίζει.*

Πέτρος: «Συγνώμη αλλά δεν είμαι υποχρεωμένη ν' ακούω τέτοια γλώσσα,
κύριε», είπε η ταμίας, απομακρύνθηκε από το ταμείο και πήγε
στο διευθυντή της. Του εξήγησε την κατάσταση κι εκείνος
πλησίασε τον ηλικιωμένο κύριο που περίμενε στο ταμείο.

«Τι συνέβη με την υπάλληλό μας κύριε; Τι της είπατε;»

«Είπα ότι κέρδισα 500.000.000 στο γαμημένο το κωλολαχείο,
και θέλω, γαμώ την τρέλα μου, ν' ανοίξω έναν κωλολογαριασμό
στην ηλίθια τράπεζά σας, γαμώ το μπελά μου, γαμώ!»

Και ο Διευθυντής

«Και αυτή η πουτάνια σας τυραννάει; Χίλια συγνώμη, κύριε».

Ελένη: Πολύ κακό ανέκδοτο.

Πέτρος: Όλοι γελάνε.

Ελένη: Ποιος γελάει;

Πέτρος: Όλοι.

Ελένη: Δεν είναι αστείο.

Μένουν για λίγο αμίλητοι κοιτάζοντας την τηλεόραση.

Πέτρος: Θέλω να φύγεις.

Ελένη: Δε θέλω να φύγω.

Πέτρος: Δε σε θέλω στο σπίτι μου.

Ελένη: Γιατί;

Πέτρος: Γιατί δε σε θέλω. Σπίτι μου είναι. Θέλω να φύγεις. Τώρα.

Ελένη: Δε θέλω να φύγω, μου αρέσει το παιχνίδι.

Πέτρος: Τι σου αρέσει; Αφού δεν ακούγεται τίποτα.

Ελένη: Θέλω να μείνω.

Ο Πέτρος σηκώνεται και ψάχνει σαν τρελός για σοκολατούχο γάλα.

Πέτρος: Πάλι δεν έχει γάλα;

Ελένη: Δεν ξέρω.

Πέτρος: Δεν πήρες;

Ελένη: Αφού δε μου αρέσει.

Πέτρος: Αρέσει σε μένα, θα έπρεπε να έχεις πάρει για μένα.

Ελένη: Θα έπρεπε; Δε θέλω και δεν πήρα.

Η Ελένη συνεχίζει να παρακολουθεί τηλεόραση, δεν τον κοιτάζει.

Πέτρος: Ναι αλλά εγώ θέλω να πιω σοκολατούχο γάλα.

Ελένη: Να πας να πάρεις.

Πέτρος: Θα πάρω.

Ο Πέτρος πηγαίνει πάνω από το σημείο όπου σφουγγαρίζε η Μάνα στην προηγούμενη σκηνή.

Πέτρος: Θα σφουγγαρίσεις;

Ελένη: Δεν υπάρχει λεκές.

Πέτρος: Αλήθεια τώρα; Δε τον βλέπεις;

Ελένη: Όχι.

Την πλησιάζει και της χαϊδεύει τα μαλλιά.

Πέτρος: Είναι δικός σου ο λεκές. Πέσε στα τέσσερα και καθάρισέ τον.

Ελένη: Δεν πρόκειται να το κάνω όσο και να επιμένεις, δεν πρόκειται να σφουγγαρίσω.

Πέτρος: Γιατί;

Ελένη: Γιατί δε θέλω.

Πέτρος: Τι θα πει δε θέλω;

Ελένη: Δε θέλω και δε θα το κάνω.

Πέτρος: Καλά.

Ελένη: Ωραία.

Ο Πέτρος φεύγει από το σαλόνι και πηγαίνει στο υπόγειο. Η Ελένη έχει μείνει ακριβώς στην ίδια στάση. Ο Πέτρος επιστρέφει στο σαλόνι γεμάτος με το καφέ χρώμα

και κρατώντας ένα τσεκούρι στο χέρι. Η Ελένη είναι αφοσιωμένη στην τηλεόραση, δεν τον έχει δει. Ακουμπάει το τσεκούρι δίπλα στον καναπέ.

Πέτρος: Να σου πω ένα ανέκδοτο να γελάσεις;

Ελένη: Όχι, δε θέλω.

Πέτρος: Κακώς.

Πηγαίνει στην τηλεόραση και αλλάζει κανάλι. Ακούγεται το “Golden Brown”. Δυναμώνει πολύ τον ήχο.

Ελένη: Γιατί το άλλαξες;

Πέτρος: Δε σε άκουσα;

Ελένη: Γιατί το άλλαξες;

Πέτρος: Συγνώμη, είναι δυνατά, δε σε ακούω.

Ελένη: Χαμήλωσέ το.

Πέτρος: Δε νομίζω.

Την πλησιάζει και της χαϊδεύει τα μαλλιά. Στην αρχή της αρέσει, μετά αρχίζει να την πονάει.

Ελένη: Με πονάς.

Πέτρος: Δε σε άκουσα;

Ελένη: Σταμάτα, με πονάς.

Πέτρος: Δε σε ακούω.

Η Ελένη σηκώνεται για να τον απορύγει.

Ελένη: Γιατί το άλλαξες; Έβλεπα την εκπομπή.

Πέτρος: «Θέλω ν' ανοίξω ένα γαμημένο λογαριασμό»

Ελένη: Τι λες; Χαμήλωσέ το.

Ο Πέτρος παίρνει το τσεκούρι. Η Ελένη μένει παγωμένη.

Πέτρος: «Ένα κωλογαμημένο λογαριασμό θέλω ν' ανοίξω μωρή
καργιόλα»

Ελένη: Τι κάνεις;

Πέτρος: Θέλω σοκολατούχο γάλα.

Ελένη: Δε σε ακούω, τι λες; Τι το θες αυτό;

*Ο Πέτρος την πιάνει από τα μαλλιά. Η Ελένη προσπαθεί να φύγει αλλά την
έχει πιάσει πολύ γερά.*

*Τη ρίχνει πίσω από τον καναπέ και την τσεκουριάζει. Καθώς τη σκοτώνει
συνεχίζει να λέει το ανέκδοτο.*

Πέτρος: «Είπα ότι κέρδισα 500.000.000 στο γαμημένο το κωλολαχείο,
και θέλω, γαμώ την τρέλα μου, ν' ανοίξω έναν κωλολογαριασμό
στην ηλίθια τράπεζά σας, γαμώ το μπελά μου, γαμώ!»

*Όταν τελειώνει, σηκώνεται και έχει γεμίσει αίματα. Συνεχίζει το ανέκδοτο
κοιτάζοντάς την.*

Πέτρος: «Και αυτή η πουτάνα σας τυραννάει; Χίλια συγγνώμη, Κύριε».

Βάζει τα γέλια, κάθεται στον καναπέ σαν να μη συμβαίνει τίποτα. Χαμηλώνει τον ήχο και βάζει το τηλεπαιχνίδι.

Πέτρος: *(Αργά και μηχανικά)* Θα λερώσεις τον καναπέ... Κολλάει; Έχει ξεραθεί... Ναι, αν στεγνώσει... Πάει... Δεν ξεπλένεται.

Παρουσιαστής: Γύρισε τον τροχό άλλη μια φορά. Έχεις μια τελευταία ευκαιρία να βρεις τη λέξη που ψάχνουμε και να μείνεις στο παιχνίδι. Αρχίζει από Α...

Πέτρος: Αίμα.

Παρουσιαστής: Σωστά! Είναι το αίμα!

Σκηνή 11

Ο Πέτρος είναι στο χωλ γεμάτος αίματα. Ανεβάζει το μοχλό και μπαίνει στο δωμάτιο του μέλλοντος όπου το πάρτι είναι πιο σκοτεινό, σαν να είναι προς το τέλος, όλοι φαίνονται κουρασμένοι και πιωμένοι. Ακούγεται μουσική.

Πέτρος: Χαιρετώ τους αγαπημένους μου φίλους!

Κάποιοι αντιδρούν με επευφημίες και άλλοι δεν τον βλέπουν γιατί είναι λιώμα. Ο Πέτρος πλησιάζει το Φίλο 1 και τον φιλάει στα μάγουλα. Πιάνει ένα από τα μοντέλα και το φιλάει στο στόμα. Αυτή δεν αντιδρά. Ο Φίλος 1 είναι φορτικός.

Φίλος 1: Μπράβο ρε μεγάλε! Συγχαρητήρια!

Πέτρος: Σ' ευχαριστώ.

Φίλος 1: Είσαι κορυφή ρε Φίλε! Δεν υπάρχουν!

Πέτρος: Ευχαριστώ, ευχαριστώ

Φίλος 1: Όλη η αγορά παραμιλάει.

Πέτρος: Χαχαχα.

Φίλος 1: Πως το κατάφερες;

Πέτρος: Θα σου εξηγήσω μια άλλη φορά.

Φίλος 1: Το σχεδιάζεις καιρό ε;

Πέτρος: Ε, ναι, και πολύ καθυστέρησε. Αλλά πάντα υπάρχουν καθυστερήσεις σε αυτές τις δουλειές.

Φίλος 1: Ναι.

Πέτρος: Όσα λεφτά και να έχεις δεν μπορείς να τις αποφύγεις.

Φίλος 1: Έτσι είναι.

Πέτρος: Αλλά δεν είναι η ώρα να μιλάμε για επαγγελματικά.

Φίλος 1: Καλά λες.

Πέτρος: Βάλε μου να πιω.

Φίλος 1: Αμέσως.

Ο Πέτρος πιάνει το Μοντέλο 1 βίαια και το παίρνει μαζί του στον καναπέ. Τη βάζει να καθίσει στα πόδια του. Αυτή φαίνεται λίγο μεθυσμένη, τον υπακούει ήρεμα. Τη χουφτώνει και τη φιλάει, αυτή ακολουθεί χωρίς να αντιδρά αλλά λίγο ξεψυχισμένη.

Πέτρος: Τι σκατά; Κοιμάσαι;

Μοντέλο 1: Λίγο ζαλισμένη είμαι.

Πέτρος: Φώναξε μου την άλλη, τη φίλη σου.

Μοντέλο 1: Την αδερφή μου; Αδερφή μου είναι.

Πέτρος: Ακόμα καλύτερα. Έλα, φώναξέ την.

Τη χτυπάει στον κώλο και αυτή φεύγει να βρει την αδερφή της. Έρχεται ο Φίλος 2.

Φίλος 2: Συγχαρητήρια!

Πέτρος: Ναι

Φίλος 2: Τα νέα έχουν ακουστεί σε όλο τον κόσμο.

Τα φώτα τρεμοπαίζουν.

Πέτρος: Π-Ποιος το κάνει αυτό;

Φίλος 2: Είσαι απίστευτος!

Πέτρος: Ποιος το κάνει αυτό με τα φώτα;

Φίλος 2: Τι;

Πέτρος: Τα φώτα τρεμοπαίζουν.

Φίλος 2: Ναι, ναι.

Πέτρος: Τι ναι, ναι;

Φίλος 2: Ε, θα χάλασαν.

Πέτρος: Φύγε.

Ο Φίλος 2 φεύγει και έρχεται ο Φίλος 1 με το ποτό. Το δίνει στον Πέτρο.

Πέτρος: Φύγε κι εσύ.

Ο Φίλος 1 φεύγει. Ο Πέτρος πίνει το ποτό μονορούφι. Έρχονται τα μοντέλα.

Μοντέλο 2: Συγχαρητήρια! Είστε τόσο τέλειος!

Πέτρος: Ωραία, εσύ είσαι καλύτερα.

Μοντέλο 2: Ναι, δεν έχω πειε πολύ.

Την πιάνει και την ξαπλώνει στον καναπέ. Όσο φιλιούνται και χουφτώνονται το Μοντέλο 1 κάθετα στην άκρη του καναπέ. Τα φώτα τρεμοπαίζουν πάλι.

Πέτρος: Τι σιατά;

Μοντέλο 2: Αχ αυτή η γραβάτα είναι-

Πέτρος: Ναι, ναι είναι... άστην τώρα. Τα φώτα δε σε ενοχλούν;

Μοντέλο 2: Ποια φώτα;

Πέτρος: Κάτι έχουν πάθει πάλι.

Μοντέλο 2: Και αυτός ο καναπές είναι υπέροχος είναι...

Πέτρος: Ναι και αυτός είναι...

Μοντέλο 2: Πωπω κύριε Πέτρο είναι όλα τόσο ακριβά.

Πέτρος: Ναι, σκάσε λίγο τώρα.

Το Μοντέλο 2 σταματάει να μιλάει αλλά είναι λίγο σαν ρομπότ. Δεν αντιδρά θερμά. Ο Πέτρος σταματάει. Ο Φίλος 1 φέρνει το ποτό.

Πέτρος: Που είσαι τόση ώρα;

Το πίνει μονορούφι.

Πέτρος: Φέρε άλλα δύο, αλλά γρήγορα.

Το Μοντέλο 2 τρίβεται στον καναπέ. Ο Πέτρος πέρνει πάνω της και συνεχίζει να τρίβεται πάνω του. Χώνει το πρόσωπό του στα μαλλιά της.

Πέτρος: Τα μαλλιά σου βρωμάνε.

Μοντέλο 2: Ναι!

Πέτρος: Τι ναι; Γιατί βρωμάνε έτσι;

Μοντέλο 2: Έχω καιρό να τα πλύνω.

Ο Πέτρος μένει λίγο και την κοιτάει που τρίβεται στον καναπέ. Επιστρέφει ο Φίλος 1 με τα ποτά. Ο Πέτρος τα πίνει.

Πέτρος: Φέρε μου το σοκολατούχο.

Τα φώτα παίζουν πάλι. Κοιτάζει γύρω του και κανένας δε φαίνεται να το καταλαβαίνει. Σπρώχνει το Μοντέλο 2 που τριβεται στον καναπέ και την πετάει κάτω. Έρχεται ο Φίλος 1 με μια σαμπανιέρα γεμάτη σοκολατούχα γάλατα. Ο Πέτρος ανοίγει ένα και το πίνει.

Το Μοντέλο 2 παίρνει τη σαμπανιέρα και ανοίγει ένα σοκολατούχο γάλα. Η αδερφή της πλησιάζει και της ρίχνει στα μαλλιά, σαν να τη λούζει. Ο Πέτρος κάθεται στον καναπέ και τις κοιτάζει που η μία λούζει την άλλη.

Μοντέλο 2: Μμμ,τι ωραία που μυρίζει.

Μοντέλο 1: Μμμ, είναι υπέροχο.

Πέτρος: Σας αρέσει;

Μοντέλο 2: Μμμ, ναι.

Μοντέλο 1: Μμμ, πολύ.

Τα κεφάλια τους είναι γεμάτα πηχτό σοκολατούχο γάλα. Τα μαλλιά τους κολλάνε. Ο Πέτρος πίνει το δικό του.

Πέτρος: Δεν είναι ωραία τα μαλλιά σας πια.

Τις πιάνει και τις δύο από τα μαλλιά και τις τραβάει στην πόρτα που οδηγεί στα άλλα δωμάτια. Ανοίγει την πόρτα, τις σπρώχνει μέσα και κάνει κίνηση προς τα εκεί. Τα φώτα τρεμοπαίζουν και κλείνουν.

Σκηνή 12

Ο Πέτρος στέκεται όρθιος στο μικρό χωλ έξω από το σαλόνι και δένει τα μανικετόκουμπά του. Φοράει καθημερινό κοστούμι και έχει περασμένη τη γραβάτα του γύρω από το λαιμό λυμένη. Κοιτάζει την πόρτα και τραβάει προς τα κάτω ένα μεγάλο μοχλό που βρίσκεται δίπλα του.

Ανάβει το φως του σαλονιού και βλέπουμε πως όλα τα έπιπλα είναι της δεκαετίας του 80. Ανοίγει την πόρτα και μπαίνει στο σαλόνι.

Πέτρος: Μάνα!

Η Μάνα μπαίνει από την άλλη πόρτα κρατώντας ένα μπολ με δημητριακά. Αφήνει τα δημητριακά στο τραπέζι. Τον πλησιάζει και του χαϊδεύει το μάγουλο. Οι κινήσεις της είναι σαν κινήσεις ρομπότ, άψυχες και αυτόματες.

Μάνα: Περίμενε θα σου τη δέσω εγώ.

Πέτρος: Σοκολατούχο;

Μάνα: Πάντα. Να σου βάλω και λίγο κέικ;

Πέτρος: Βάλε, αλλά λίγο. Ο μπαμπάς;

Μάνα: Στο υπόγειο, κάτι φτιάχνει πάλι. Είπε πριν φύγεις να πας, κάτι σε θέλει.

Πέτρος: Τι έχω πει για τα άλλα δωμάτια;

Μάνα: Έλα βρε αγόρι μου, ένα λεπτό σε θέλει.

Πέτρος: Πόσες φορές πρέπει να σας το εξηγήσω γαμώτο; Δεν γίνεται!

Μάνα: Καλά καλά, μην αρχίζεις πάλι, ηρέμησε, θα τον φωνάξω.

Η Μάνα φεύγει από το σαλόνι και φωνάζει τον Πατέρα. Ο Πέτρος βγάζει το κινητό από την τσέπη του και τσεκάρει τα μηνύματα προσέχοντας μην τον δουν. Κάθεται

να φάει τα δημητριακά. Βάζει μια μεγάλη μπουκιά στο στόμα και τη φτύνει. Μπαίνει η Μάνα.

Πέτρος: Σου έχω πει μην το ζεσταίνεις.

Μάνα: Για το λαιμό σου το έκανα βρε αγόρι μου, θα κρυώσεις πάλι.

Πέτρος: Πάρε την αηδία από δω.

Μάνα: Κάτσε θα σου φέρω άλλα.

Μπαίνει ο Πατέρας.

Πατέρας: Τι έγινε;

Μάνα: Έβαλα ζεστό γάλα.

Πατέρας: Χίλιες φορές σου το έχει πει.

Μάνα: Πάω, πάω να το αλλάξω.

Η Μάνα φεύγει από το δωμάτιο για να αλλάξει τα δημητριακά. Οι δύο άντρες κάθονται στο τραπέζι.

Πατέρας: Αγόρι μου, μην εννευρίζεσαι. Από αγάπη το κάνει.

Πέτρος: Μμμ, ναι.

Πατέρας: Το ξέρεις πως είμαστε πολύ περήφανοι για σένα, και οι δύο. Είσαι ένας πολύ έξυπνος άντρας, με μια καλή δουλειά, πετυχημένος.

Η Μάνα επιστρέφει με ένα δίσκο γεμάτο χυμούς, τوست, δημητριακά, μαρμελάδες, σοκολατούχο γάλα.

Μάνα: Έφερα να φας ό,τι θέλεις. Συγνώμη βρε αγόρι μου.

Πέτρος: Καλά.

Ο Πέτρος τρώει και οι γονείς του τον κοιτάζουν στα μάτια για να δουν αν είναι αρκετά ευχαριστημένος.

Πέτρος: Εσείς δε θα φάτε;

Μάνα: Ναι ναι, φυσικά!

Τρώνε όλοι μαζί. Είναι σαν υπερβολική τηλεοπτική διαφήμιση. Φαίνονται πως χαμογελάνε με το ζόρι.

Πέτρος: Να σας πω ένα ανέκδοτο;

Μάνα: Και βέβαια! Τα λες τόσο πετυχημένα!

Πέτρος: Γίνεται δίκη και ο δικαστής απαγγέλει τις κατηγορίες:

«Κατηγορούμενε, έκοψες το πόδι της δασκάλας με τσάπα και μετά την ξεκοίλιασες».

Από το βάθος της αίθουσας ακούγεται ένας άντρας:

«Αίσχος, σα δε ντρέπεσαι λίγο, αλήτη».

Ο δικαστής συνεχίζει:

«Κατηγορούμενε, έκοψες τα χέρια και το κεφάλι της γραμματέως σου με ηλεκτρικό τρυπάνι».

«Καθίκι, ισόβια να σε κλείσουν ρε καργιόλη»

Μάνα: Χαχαχα

Η Μάνα γελάει δυνατά, πολύ έντονα. Ο Πατέρας της κάνει νόημα να σταματήσει.

Πέτρος: «Ησυχία στο ακροατήριο», φωνάζει ο δικαστής και συνεχίζει «Πριν χρόνια σιότωσης το Γαλατά με αλυσοπρίονο, τον έκανες κομματάκια και μετά τον πολτοποιήσες»

«Γουρούνι, παλιοτόμαρο-».

«Ηρεμήστε, κύριε; Πείραζε κάποιον δικό σας;» ρωτάει ο δικαστής

«Γείτονάς του είμαι, κύριε, δέκα χρόνια τώρα, όποτε του ζητάω εργαλεία λέει πως δεν έχει».

Οι γονείς ξεσπούν σε υπερβολικά γέλια. Η Μάνα σηκώνεται και τον παίρνει αγκαλιά.

Μάνα: Αχ, καρδιά μου, έχεις τόσο χιούμορ. Όλα τα καταφέρνεις τόσο τέλεια.

Πέτρος: Καλά, άσε με τώρα.

Τον φιλάει στο μέτωπο. Ο Πέτρος βαριέται. Της παίρνει τα χέρια, αλλά αυτή τον σφίγγει.

Πέτρος: Άσε με λέμε, θα αργήσω στη δουλειά.

Μάνα: Ναι, ναι χαρά μου, να πας να δουλέψεις. Μη μου κουραστείς πολύ. Ναι;

Πέτρος: Δεν εξαρτάται από μένα.

Πατέρας: Αν θέλεις να μιλήσω με το αφεντικό σου, να.. ξέρεις να σε προσέξει λίγο παραπάνω.

Πέτρος: Όχι, όχι, δε χρειάζεται. *(ειρωνικά)* Με προσέχει αρκετά.

Μάνα: Είμαι σίγουρη πως σε προσέχει, που θα βρει καλύτερο πωλητή; Πάρε και το κέικ. Σου έβαλα ένα σοκολατούχο μαζί.

Του δίνει μία παλιά σακούλα.

Μάνα: *(τρομαγμένη)* Α, παραλίγο να το ξεχάσω, τι να σου ετοιμάσω για το μεσημέρι. Θέλεις παστίτσιο;

Πέτρος: Όχι πάλι, κάτι άλλο, μπριζόλες.

Μάνα: Εντάξει αγάπη μου! Καλή δουλειά!

Πατέρας: Κάνε μας περήφανους!

Πέτρος: Γεια.

Στέκονται αγκαλιασμένοι και τον χαιρετάνε πάλι σαν να παίζουν σε διαφήμιση. Τους κοιτάζει βαριεστημένος και φεύγει. Τα φώτα κλείνουν.

ΤΕΛΟΣ